

Nikdy nepřestal být
Zličiněm, str. 1

Postřehy z české školy,
očima... str. 4

Právo svobodně myslit,
komentář, str. 6

Tatra ve světě, druhá část,
čtěte na str. 8

Kdo je Tomáš Schramek?
dozvědě se na str. 10

OCTOBER 2, 2014

No 20 (2856)

Volume 65 • \$3.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668
Publications # 2206013

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.masaryktown.ca

TOMÁŠ BAŤA ml. - 100. VÝROČÍ

Uctít památku Tomáše Baťi ml. u příležitosti jeho nedožitých stých narozenin přijela celá jeho rodina, která se sjela do Zlína prakticky z různých konců světa. Na legendu českého byzنسu vzpomínali i oficiální hosté, byvalý řádoví zaměstnanci a lidé, kteří se s legendárním podnikatelem setkali třeba jenom na pár hodin. V rámci rozsáhlého programu u pří-

a že chce změnit svůj život. A životu druhých."

Do Československa se podíval Tomáš Baťa jr. se svou ženou až na pozvání Václava Havla, do té doby nemohlo jeho jméno naznít v Československu napln.

A také navštívil s manželkou rodny Zlín. Vítala je s nadšením tisíce lidí. Pojem progresivního, cílevědomé-

ze v rodině zakladatele obuvnického závodu Tomáše Baťi a jeho manželky Marie Menčíkové.

V roce 1894 Tomáš sen. a jeho sourozenci Anna a Antonín založili rodinný podnik pod jménem T. & A. Baťa, jehož vedení se posléze Tomáš ujal. Narodil se v době, kdy již byla baťovská obuvnická firma velmi úspěšná. Jako devítiletý byl otcem poslán na studia do lycea v Anglii, později studoval i v Německu a ve Švýcarsku. V souladu s rodinnou tradicí se mu však dostalo i praktického vzdělávání a na přání otce se vyučil ševcem.

Dvacátá léta a počátek třicátých let je spojen s největším rozvojem Baťova závodu – byly zavedeny moderní metody řízení a organizace práce, jako pásová výroba a samostaně účtuje jednotky, to vše podpořené systematickým vzděláváním mladých lidí a originální reklamou. Výrobni a prodejní aktivity byly podpořeny výstavbou sportovních zařízení, škol a nemocnic k zajištění blahožlutu spolupracovníků a celého kraje. Firma se stala během tohoto období největším světovým exportérem obuvi. Kromě obuvi vyráběl závod další široký sortiment přes punčochy a pneumatiky až po ševcovské stroje.

Rodinná tragedie, kdy v roce 1932 při letecké katastrofě náhle zemřel otec Tomáš, zapříčinila změnu ve vedení firmy a do jejího čela se postavil jeho nevlastní bratr Jan Antonín. Ten podporoval ➤ 9

Tomáš Baťa jr.
17.9.1914 – 1.9.2008

ležitosti významného výročí se konala celá řada setkání, seminářů a výstav. Univerzita Tomáše Baťi (po otci T. Baťi ml.) kupř. ve svém atriu otevřela v den narozenin podnikatele, tj. 17. září, výstavu unikátních velkoformátových fotografií, které poskytla paní Sonja Baťová, manželka věhlasného byzنسmana, a vzala si nad ní patronát.

Sedmadesát exponátů obsahuje unikátní záběry především z rodinného života. Výstava, nesoucí název "Tomáš Baťa jr. – řvec pro celý svět", potrvá do konce letošního roku.

"Úmyslně jsem nezahrnula fotky žádné z tvářen, protože jsem chtěla Baťu představit jako jiného člověka," uvedla paní Baťová ve zlínském deníku. "Mám ráda jeho portrét, když mu bylo šest, také nás společný snímek z Davosu, to jsme byli dva roky po svatbě. Tenkrát jsme jezdili po celém světě a na chvíli jsme se zastavili u nás doma ve Švýcarsku," vzpomíná Sonja Baťová, rozená Wettsteinová, jejíž otec byl expertem na mezinárodní právo a dlouhá léta pracoval pro zakladatele Baťu.

"Starý pán jezdil k nám, jeho syna Tomáše jsem poprvé viděla, když mu bylo patnáct a mne tři roky. Pak jsem se setkal po válce. Postupně mi došlo, že Tomáš je člověk s jasnou vizi

ho podnikání a přitom skromného a otevřeného jednání s lidmi nebyl nikdy zapomenut. Dlouho před pádem komunismu kolovala mezi lidmi originální příručka o tom, jak si mají věst nadřízení se zaměstnanci v Baťových závodech, jak se má s nimi jednat, v čem spočívá princip růstu ekonomiky atd.

Tomáš Baťa mladší se narodil v Pra-

ha podnikání a přitom skromného a otevřeného jednání s lidmi nebyl nikdy zapomenut. Dlouho před pádem komunismu kolovala mezi lidmi originální příručka o tom, jak si mají věst nadřízení se zaměstnanci v Baťových závodech, jak se má s nimi jednat, v čem spočívá princip růstu ekonomiky atd.

Jan Antonín. Ten podporoval ➤ 9

VE ZNAMENÍ ČSSK

Na neděli 21. září připadl první koncert čtrnáctého ročníku cyklu klasické hudby a jazzu Nokturna ve městě, které připravuje pro naše komunity jejich duchovní otec Miloš Krajný. (K těm se vrátíme v dalším čísle novin.) Musíme jen předepsat, že program s hudbou Antonína Dvořáka v podání dvou úžasných mladých kanadských pěvců Danielli Dudychy a Johna Hollanda za doprovodu klavíristy Williama Shookhoffa naprostě korespondovaly se vzpomínánym obdobím československých imigrantů v Kanadě.

Nokturna však patřila nejen hudbě, ale také vzpomínce na dobu počátků činnosti jedné z nejstarší komunitní organizace Českého a slovenského sdružení v Kanadě, v roce svého vzniku 1939 nesoucí název Aliance Čechů a Slováků. Tehdy měla 92 poboček po celé Kanadě a vznikla z potřeby bránit napadenou vlast německými okupanty. A tady vzpomněla předsedkyně ČSSK Miša Fuchsová, jak nová organizace pomáhala uprchlíkům a jak intenzivně pracovala na tom, aby se kanadská veřejnost dozvěděla o potupné Mnichovské dohodě. Vzpomněla rovněž, jak přinesla nová Aliance spolu se Sokolem na pomoc generálnímu konzulátu v Montrealu, když němečtí diplomati požadovali, aby jim byl tento úřad předán. Dodnes je v komunitě zakotven historicky fakt, jak tehdejší starosta Montréalu Camilien Houde poskytl čsl. zastupitelství policejní ochranu, čímž se tak kanadská policie stala vlastní první kanadskou ozbrojenou jednotkou, která celila nacistické agresi – konzulát nebyl tehdy nacistům vydan. Stejně důležitou úlohu sehrála i v době poválečné, a po komunistickém puči opět kanadské veřejnosti poukazovala na nebezpečí, jaké pro svobodný svět znamenal Sovětský svaz a komunistický režim vůbec.

Úlohu ztvrdila v dalším těžkém období staré vlasti po sovětské invazi v r. 1968, když vstoupila v jednání s kanadskou vládou, která jako výsledek pochopení situace přijala velký počet uprchlíků. O tomto období se hovoří jako o jedné z hlavních imigračních vln, kterým Sdružení (jako Čsl. národní sdružení) pomáhalo překonat existenční problémy. Dodnes ČSSK hájí práva kanadských Čechů a Slováků jednáním jak s orgány na české, tak i na kanadské straně.

Dnes se setrvalých devět poboček začvá většinou kulturním životem krajanů a pečejo o zachování české a slovenské tradice na území, kde mnozí již zapustili kořeny v nových generacích. Nokturna s Biblickými, Mistrovými písňemi a Cigánskými melodiemi Antonína Dvořáka dokreslovala prožitky imigrantů. Zajíma závěrečná, a snad nejznámější, píseň My cizína jsme bloudili.

Poděkování za večer plný pohody a vzpomínek náleží Miloši Krajnému, Radmilě Locherové (viz foto) s Barunkou Scherrifovou z torontské pobočky ČSSK a hostiteli MMI, Sokolu a ČSSK, Kanada které program sponzorovalo. Oživením byla výstavka českých studentů o Sokole v Austrálii. Foto-vk-

Masarykův ústav, pobočka ČSSK Toronto a Sokol Toronto

Vás srdečně zvou na
slavnostní koncert Nocturen u příležitosti

**96. výročí vyhlášení samostatnosti
Československa**

Neděle 26. října v 17.00 h.

Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto

Info (416)439 4354 Rezervace (416)481 7294 Pohoštění po koncertu

KE DNI

Tak to jsem byla na vážkách - bavit se, nebo děsit?: Státní inspekce v ČR odhalila nebezpečný trend. Stále více lidí pracuje v oboru, na který nemá vzdělání ani kvalifikaci.

Nedávná kontrola ministerstva školství ukázala, že každý desátý učitel nemá požadovanou kvalifikaci. V praxi to znamená, že jedinci, kteří by se měli starat o vzdělání dětí a mládeže, nemají potřebné znalosti, často při výuce mlízi a nězřídka si i vymýšlejí. To je samozřejmě šokující a nepřípravné, ovšem níkterak zásadní, protože si toho nikdy nikdo nevšíme – navíc studenti mají takové učitele rádi.

Mnohem více zlepšuje situaci kontrolní komise ministerstva zdravotnictví, které ukázalo, že každý čtvrtý doktor nemá ukončené ani středoškolské vzdělání, o studiu medicíny ani nemluví. Typickým příkladem je příběh pana Petra Staňka z Bílinky. Podafilo se nám pana Staňka vyzpovídat za podmínky, že neproradíme, že je chirurgem ve vinohradské nemocnici.

„Tak já se vyučil jako zmrzlinař, řemeslo docela fungovalo – až do léta osmadevadesátého, kdy bylo to legendární strašné studené léto. No a zmrzlina vůbec nešlapala – jako že se vůbec neprodávala. Tak jsem se známejch... až jsem narazil na inzeráty. Jeřábnička jsem jít dělat nemoh, bojím se totíž vejšek, a rádiče kamionu taky ne – rád se totíž občas napiju. Pak tam bylo pář hovadanin a najednou koukám, že tady kousek, jak bydlím, sháněj v nemocnici doktory. Tak jsem si oxerovoval z internetu nějaký diplom, z brambory si vyříznul razítko a šel to zkoušit. No a na chirurgii mě hned vzali. K dnešnímu dni mám za sebou nějakých 850 operací, moji pacienti se cejtě dobře. Jasné, každá operace nebyla úplně na jedničku. Hlavně ze záčtu jsem se v tom docela patál... ale v pohodě.“

Podle našich zjištění je podobná situace takřka v každém oboru. Všude jsou nekompetentní lidé, osoby, které nemají o své práci ani ponětí, nedoukové. Situaci se bude zabývat Poslanecká sněmovna a pro podvodníky připraví sankce a pokutu. Příští týden mají začít prověry úředníků státní správy a čekají se giganticky špatné zprávy. Odhady říkají, že až každý druhý zaměstnanc necítí - včetně poslanců a senátorů - je absolutně neschopná a nevzdělaná osoba.

Vládní referent pro vnitřní záležitosti Kamil Šír říká: „Odhali me zřejmě krutou pravdu v celé své obřími občinství, ale co chcete dělat? Znáte to: nejsou lidí!“ (Napsal Jakub Kohák, režisér, Dnes 25/2014, str. 32-33)

Kam kráčíš, Česko, chce se uzavřít. Ale také Kam kráčíš, světe? Zaznamenali jsme dalšího bezchlávěho rukou šíleného teroristy IS. Ten, komu ukončil život, byl správný a vzdělaný chlap, Francouz Hervé Gourdel. Quo vadis, světe...? Podívejte se kolem a poduštejte. Ale nenechávejte svou mysl zklidnit barvami podzimku pes-příšl, i když jsou nádherné.

Všechno dobré, Vaše vč

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

SO 11.10. v 19.00 – pozdní václavská zábava KOLÁČE v restauraci Praha na Masaryktownu, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, hraje Amazing DD Band, hosté Zolo Lebo a Bohdan Zatovkařuk. Servis restaurace od 17.00 h., vstupné \$20, doporučujeme rezervace (416)289-0283.

PÁ 24.10. v 19.30 - premiéra opery Jakobín v Trinity St. Paul Centre v Torontu, 427 Bloor St W, Toronto, ON M5S 1X7, představení je věnováno historickému svátku vzniku nezávislého Československa.

PÁ 24.10. ve 20.00 – vystoupí skupina Maduar ze Slovenska na svém turné po USA a Kanadě. Restaurant Fregata, 1900 Dundas St. E., Mississauga, info a rezervace: (905)276 6265, vstup \$ 20.00 (více rozhovor na str.7).

4

NE 26.10. v 17.00 - Nocturna ve městě, vystoupí houslista Ivan Ženatý a pianista Martin Kasík, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto

PÁ, SO, NE 7.-9.11. – Nové divadlo v Torontu uvádí renesanční burlesku španělského dramatika Lope De Vegy Komédie lásky a žárlivosti, režie Brigitá Hamvašová. Maja Prentice Theatre, 3650 Dixie Rd., Mississauga (jihozápadní roh Dixie a Burnhamthorpe). Parkování zdarma v bezprostřední blízkosti divadla. Info a rezervace (416)463 3182 (více plakát na str.11).

23.11. v 11.30 – pořádá Sokol Toronto předvánoční bazar, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, dobré místo k nákupu, info: Marie Crhák (416)242-5914, mariecrhak@yahoo.ca

NE 23.11. v 17.00 – Janáčkův houslový kvartet vystoupí v rámci Nocturne ve městě. Kostel sv. Václava, 496 Gladstone av., Toronto, info a rezervace (416)481 7294 nebo web www.nocturnesinthecity.com. Přivedte své přátele a děti - malé muzikanty.

SO 29.11. v 19.00 – pořádá Sokol Toronto Mikulášskou zábavu, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, info: Marie Crhák (416)242-5914, mariecrhak@yahoo.ca

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 5-12 let, kterou provozuje Masaryk Memorial Institut, vyučuje jazyky českému. Zimní semestr školního roku 2014/2015 byl již zahájen v učebně na 918 Bathurst St., Toronto. Vice o podmínkách v budově na www.918bathurst.com. Přivedte svoje děti s jakoukoliv úrovní předběžné znalostí češtiny. Všechny jsou vítány. Více informací poskytne paní Iva (416)439 4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info učitelky Renata Freibergová - tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com, nebo Mariana Vieweghová - tel. (416)628-3690, email: mvieweghova@gmail.com.

Letos bude program obohacen o možnost aktivit se Sokolem Kanada a Masarykovým ústavem v parku na Masaryktownu v Torontu. Zápisné \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát, sportovat i povídat si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00 -11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczechsand-slovak.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – v Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - vysílá Nová Vize w dosahu Ontario na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 498 Quebec Ave. Toronto, ON, M6P 2V7, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producenka Katarína Homolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

SOKOL TORONTO cvičení s dětmi

SO 16.30-18.30 (každá) – cvičení s dětmi FIT FOR LIFE GYM, 601 Magnetic Dr., Unit 21,North York, info: ivancurilla@gmail.com-hermaneks@yahoo.ca

SOKOL TORONTO cvičení dospělí

ST 20.00-21.30 – cvičení dospělí a volejbal, G.Harvey C.I., 1700 Keele St., Toronto, info: hermaneks@yahoo.ca

PÁ 24.10. v 19.30 - Nově založený Canadian Institute for Czech Music, jež hož viceprezidentem je barytonista a dirigent John Holland (českého původu), po letošní sezónu v Roce české hudby v ČR připravuje s operní společností Opera by Request kanadskou premiéru opery A. Dvořákova Jakobín. Uuskutečnění projektu je zapotřebí lepší finanční zázemí, a tak se institut, jehož posláním je propagovat v Kanadě českou hudbu a české skladatele všech období, obrací také na českou komunitu v Torontu s prosbou o finanční podporu realizace tohoto ojedinělého projektu. Premiéra opery Jakobín se koná v pátek 24. října v 19.30 h. v Trinity St. Paul Centre v Torontu, 427 Bloor St W, Toronto, ON M5S 1X7, a je věnována svátku vzniku nezávislého Československa. Použijte web kanadského Ústavu pro českou hudbu: www.canczechmusic.ca/index.html.

CALGARY

PO do 1.12. v 15.00 – každý týden se koná Kulihášek, český a slovenský dětský kroužek a Český a slovenský dětský klub. Rodiče s dětmi se scházejí ve Varsity Bible Church (48077 Valiant Dr NW). Dětský kroužek je pro děti do 4 let a dětský klub pro děti do 5 let. Výuka dětí je rozdělena na dvě skupiny. V kroužku hrají hry, čtou si pohádky, zpívají v českém a slovenském jazyce.

Dětský Klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřený na výuku českého nebo slovenského jazyka a hry pro starší děti. Rodičovský přispěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy ohotně vyřídí Andrea Loewen – maminka Káji, Tobíáše a Aničky, na tel (403)270-8164 nebo emailem andrealoewen@yahoo.ca Těšíme se na vaše děti.

KITCHENER -WATERLOO-GUELPH

Filmové pondělky

3.11. – film Noční stráž. Drama, komedie. Uctění památky zesnulého básníka a filozofa disentu nočním bděním u těla mrtvého. Hlavní role vynikají herec Jiří Schmitzer.

1.12. – film Kolja. Oskarový film, který i po osmnácti letech zůstal na nejvyšší příčce divácké oblíbenosti pro své huboké lidství.

„Dobrý den“ vydává K-W-G pobočka Českého a slovenského sdružení v Kanadě pod vedením zodpovědné redaktorky Evy Kratochvílové. Redakce se těší na komentáře čtenářů. A protože se výrobni náklady na tisk a poštovné každoročně zvyšují, oceňuje každý finanční podporu svých odběratelů. Šeky laskavě odesíte: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N, PO 42053 Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada.

MONTREAL

SO 18.10. v 18.00 h.- Montrealské krajské dožinky, velká hala Legie 5455 Blv de Maisonneuve West v NDG, Montreal. Bude hrát taneční skupina SPRING 68 všechnout tradiční českých a slovenských písni a slágrů, jak se hrávaly doma. Přijďte si posedět, zapípat, zatančit, pozdravit známé a povabovat se muzikou, kterou všechni důvěrně známe.

Vstupné je pouhých \$15.00 (do 15. října, \$20.00 u dveří). Volejte včas, počet míst je omezený. Vstupné hotovostí nebo vkladem do kterékoli Bank of Montreal na účet # 01251 001 3504-252 (stvrzenka o vkladu reprezentuje váš ticket). Info: (514) 737-9220. Přijďte se svými přátele a dobrou náladou.

PÁ 31.10. (do NE 9.11.) - pořádá Canadian Pastel Society výstavu, které se účastní i naši komunitě známý montrealský umělec Peter KRČ. Navštívte Gallery Richelieu, 7903 St. Denis (nedaleko stanice metra Jarry). Vernisáž se koná v PÁ 31. 10. v 18.00, galerie je otevřena každý den kromě pondělí od 10.00 do 17.00 h.

ÚT 4.11. od 14.00 – balení cukroví v Českém domě, 6540 McLynn.

NE 5.11. – pořádá Renata Kolářová kurz ve zpracování horkého skla, Lelarts Loco ve Val David. Během pěti hodin se dozvítí o historii tavení skla, o jeho vlastnostech, technice a možnostech jeho zpracování a sami si můžete něco vyrobit. Ukázky výrobků najdete na www.renatamosaigue.com. Info tel. (450)512-2081 nebo email renatamosaigue@yahoo.com.

ST 8.11. v 18.00 - Canadian Slovak Professional and Business Association pořádá 50th Anniversary Scholarship Ball. Le Crystal, Centre de Congrès, 5285 Henri Bourassa, St. Laurent. Koktejl v 18.00 hodin, večer v 19.00 hodin, hraje orchestr The Band New Love. Vstupné: 100 \$, 125 \$ s potvrzením na 50 \$ na daňové účely, studenti 75 \$. rezervace nejpozději do 31.10. Volejte: M. Vandzura (514)694-9788, J.Brody (514)947-7971 a M. Arendas (514)831-5052.

Číslo 20 vyšlo 2. října,
č. 21 vyde 16. října, uzávěrka je 11. října 2014.
Noviny vycházejí čtrnáctidenně.
RYCHLÝ KONTAKT (647)608 1713 vera.toronto@gmail.com

► SO 8.11. od 11.00 (do 15.00) - 59. předvánoční bazar, hala kostela sv. Ignáce, 4455 West Broadway. Těšíme se, že přijdete v hojném počtu, abyste se sešli se svými známými v přátelském prostředí a pochutnali si na našich tradičních jídlech". V nabídce bude velký výběr moučníků a domácí vánocní pečivo. Uvízáme vaši pomoc, ať už s přípravou, prodejem nebo s úklidem haly po bazaru. V tom případě zavolejte prosím Emu Košackou (514)735-5795 nebo Mišu Fuchsovou (514)737-8325. Pokud byste rádi nabídli prostřednictvím bazaru lidem z české komunity knihu, zavolejte Aleně Martinů (514)484-6177 nebo Emě Košacké, abychom dohodli odvoz. Před bazarem je zapotřebí knížky protřítit a srovnat na stoly. (Ema Košacká)

8.11. v 18.00 - Canadian Slovak Professional and Business Association vás zve na svůj 50th Anniversary Scholarship Ball v Le Crystal, Centre des Congrès, 5285 Henri Bourassa, St. Laurent. Koktejl v 18.00 hodin (předkrm a sklenička šampaňského), večeře v 19.00 hodin (4 chody, 2 láhve vína na stůl). K potěšení i k tanči hraje orchestr The Band New Love. Doporučujeme večerní oblek (black-tie). Vstupenky: 100 \$, 125 \$ s potvrzením na 50 \$ na daňové účely, studenti 75 \$. Rezervace nejpozději do 31. října 2014. Informace, rezervace a vstupenky: Mark Vandura (514)694-9788, email cto064@bell.net, dr. Jozef Brody (514)947-7971, email josefb@alcor.concordia.ca, Mikulas Arendas (514)831-5052, email marendas@osler.com).

SO 29.11. ve 20.00 - mikulášská zábava, hala kostela sv. Cyrila a Metoděje

NE 7.12. v 15.00 - mikulášská nadílka pro děti, Webster Hall kostela Westmount Park United na 4695 de Maisonneuve W. ve Westmountu. (AM)

Na schůzce 17. září jsme oslavili s dortem a vinem narozeniny našich členek a členů z tohoto měsíce: paní Soni Jelínkové, Olgy Novákové, Dr. Evy Procházkové (která se bohužel nemohla naši schůzky zúčastnit) a pana Františka Drábka. Tentokrát jsme mezi námi přivítali dva české studenty z gymnázia F. X. Šaldy v Liberci, Markétu Kostelencovou a Pavlu Dostálku, kteří počánují v práci na projektu „Neviditelné oběti komunismu“. Studenti mají zájem především o neobyčejné příběhy našich krajů, které utíkaly před komunistickým pronásledováním ať už po roce 1948, tak i v sedesátých letech. Letosní význam je zaměřen na studium historie českých spolků v Montrealu, především Institutu Comenius a Mise sv. Václava. Během naší schůzky jsme jim vyprávovali o našich začátcích v Kanadě, našich zkušenostech v emigraci a zodpověděli jejich otázky. Přejeme jim hodně zdaru v jejich studiu. Informace o programu Klubu seniorů podá paní Olga Nováková na tel. (514)697-2125. (Olga Nováková)

Prodám pozemek blízko Chertsey u jezera Sokol, les se skalnatým vrškem, plocha asi 3,5 akru, celková délka pozemku zhruba 240 m, šířka mezi 50 a 95 m, délka břehu 120 m. Pozemek s přístupovou cestou v tichém, odlehém místě (mimo silnici), dobrý přístup do vody. Zájemci volejte prosím na tel. 514-484-6177.

Ačkoliv je Montrealský věstník zasílan zdarma, finanční příspěvky jsou vítány. Chcete-li Věstník podpořit, pošlete laskavě příspěvek na adresu: 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na „Czech and Slovak vestník“. Potvrzení jsme dosud vydávali na příspěvky nad 50 dolarů a příkladí k Věstníku. Vzhledem k tomu, že nemůžeme vydávat potvrzení na daně (income taxes), ale pouze účtenku (receipt), budeme ji posílat jen našim inzerantům a téma, kteří si o ni požádají. Děkujeme za pochopení. Dotazy a informace: montrealvestnik@gmail.com.

Podrobnejší info: Montrealský Věstník Říjen/October 2014, který právě vyšel, také na www.montrealvestnik.com

VANCOUVER

SO 18.10. - Maduar - The Legend of CZ & SK Dance Music Live in Vancouver @ Rain Ultraclub 66 Water Street, Gastown Vancouver, admission: \$20 (plus taxes & fees) advance / \$25 (plus taxes & fees) at the door, vstupenky online http://www.marikaproductions.com/cms/

SO 1.11. v 19.30 - koncert českého houslisty Ivana Ženáteho a pianisty Martina Kasika a místního pěveckého sboru Great Moravian Choir pod taktovkou Pavla Simoncice. Popular Folk Love Songs - Brahms: Sonata in D Minor, Op. 108, Smetana: From My Homeland, Beethoven: Sonata in A (Kreutzer), Op. 47, admission - \$35; student \$20, online: www.neumannproduction.com or at the door, Immanuel Church, 109 East 40th Avenue, Vancouver, velké parkoviště, info: (604) 722-9672

NE 2.11. ve 13.00 m. - předvánoční bazar, Slovenian Hall, 5762 Sprott Street, Burnaby. Prodejci, hlaste se Zdence na czechrose@hotmail.com

ČT 20. - SO 22.11. od 20.00 - Divadlo Za rohem uvádí představení detektivky Agathy Christie: Past na myši, Inlet Theatre v Port Moody, vstupenky na www.divadlozarohem.ca, PayPal, info: nora.linhart@gmail.com nebo Leah Patak (604)271-6125 nebo patakova@shaw.ca

SO 29.11. v 19.00 - Christmas Slovak Dinner, Country Meadows Golf Club, 4842 No.6 Road, Richmond, vstupné \$50

PÁ 5.12. ve 20.00 - koncert Lent Lichtenberg, Norman Rothstein Theatre, vstupenky v prodeji od 15. 10. přes PayPal: www.artwithoutborders.org, info: jaromaze@telus.net

NOCTURNA VE MĚSTĚ SLAVNOSTNĚ ■ NEDĚLĚ 26. ŘÍJNA v 17.00 h. ■

U příležitosti výročí založení Československé republiky promluví hudba Antonína Dvořáka v podání světoznámého houslisty Maestra Ivana Ženáteho a klavírního doprovodu Martina Kasika.

SLAVNOSTNÍ KONCERT ZAZNÍ V RÁMCI NOCTUREN VE MĚSTĚ V NEDĚLI 26. ŘÍJNA V 17.00 h.

KOSTELE SV. VÁCLAVA, 496 GLADSTONE AV. v TORONTU.

Účastníci koncertu se stanou hosty Masarykova ústavu, torontské pobočky ČSSK a torontského Sokola po jeho zkončení.

Není od věci si říci pář slov o koncertním mistrově Ivanu Ženátem, kterého jsme už v Torontu uvítali nejednou. A na Masaryktownu i s jeho ženou Katarínou.

Po odchodu z české AMU natrvalo působil jako profesor houslové hry na Vysoké hudební škole Carla Marii von Webera v Drážďanech. Ovšem loňské září rozhodlo o velké změně a houslový virtuoz přechází na soukromou školu do amerického Clevelandu. Do Prahy se nevráti. A s jednou změnou přišla i další - nám v Torontu kdysi hrál na housle Guarneri Prince Oranžský, které ale vrátil do pražského Národního muzea, protože objevil jiné Guarneri z r. 1740 v New Yorku. Světové housle v rukou světového houslisty - labužníci se již dnes těší na mimofádný hudební zážitek.

Přijďte se také potěšit krásnou sváteční hudbou ve sváteční den v milé společnosti.

Info (416) 4394354 Rezervace (416)481 7294

► NE 7.12. v 15.00 – mikulášská nadílka pro děti, Jaycee House, 1251 Lillooet Road, North Vancouver, info: radka.vrcenkova@gmail.com

SLOVAK TV

PO a Ne v 15.00 (do 15.30) - Najlepšie zo Slovenskej televízie, Shaw Multicultural Channel, Shaw Digital 116 (Metro Vancouver, Bowen Island, Squamish and Whistler), Channel 51: Delta, Ladner and Tsawwassen. Advertising/Sponsorship space is available now! Web: www.marikaproductions.com

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA ÚSTAVU OTEVŘENO STŘEDA 16.00-21.00 h.

Tel.: (416)439 0792 kancelář MMI (416)439 4354
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

KONZULÁRNÍ DNY WINNIPEG

Ve dnech 7.-8. října 2014 (úterý a středa, 9:00 – 12:00 a 14:00 – 17:00) proběhnou ve Winnipegu konzulární dny, a to v hotelu **Four Points Sheraton**, 1999 Wellington Avenue, Winnipeg, R3H 1H5. Číslo pokoje bude k doptání v recepci hotelu.

Bude možné vyřizovat následující agendy:

- oddací, rodné a úmrtní listy
- osvědčení o státním občanství, potvrzení nebo prohlášení o státním občanství
- ověřování pravosti podpisu (i na potvrzení o žití)
- ověřování pravosti kopí
- ověřování správnosti překladu
- superlegalizace kanadských veřejných listin
- výpis z rejstříku trestů, eventuálně z jiných rejstříků CzechPoint

Prosíme zájemce o konzulární služby, aby se **předem ohlásili** na tel. 1-416 972 1476, linka 12 a dohodli si termín schůzky. Při svém telefonátu nahláste jméno, příjmení, telefon, na kterém jste k zastízení, a konzulární úkony, které budete chtít vyřídit. V případě, že budete vyřizovat doklady za celou rodinu, nahláste počet osob.

Na sjednanou schůzku si s sebou, prosím, doneste **fotokopie všech vyřizovaných dokladů a také fotokopii datové stránky platného cestovního pasu, popř. jiného platného dokladu totožnosti** (driving licence, občanský průkaz, permanent resident card atd.). Uhradu konzulárních správních poplatků bude možné provést pouze v hotovosti.

Generální konzulát České republiky

ADRESY

VELVYSLANECKÝ ČR V KANADĚ
251 Cooper St.,
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V CALGARY
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 670 Elbow Dr. SW
Tel: +1(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@mzv.cz
jelinek@terrangement.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNEK ŽIKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: (1514)316 4383
Email: montreal@mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR V VANCOUVERU
Hon konzul Veronika FLORIÁNOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE
Vé strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272
101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredje@cskk.ca nebo toronto@
cskk.ca, www.cskk.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email:nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL
SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORČÍK
496 Gladstone Av, Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA
A METODA, farár JOZEF VAŇO
5255 Thornwood Dr., Mississauga,
ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Věděla jsem, že první týden ve škole bude náročný. A skutečně byl. Pro všechny. Zážitků a srovnávacích postřehů i nových zkušeností je spousta a každý den jich přibývá. Mé dcery se celý týden za pochodu učily všemu, co neznaly a nemám na mysli jen vědomosti. Obrovským překvapením byl třeba rozvrh hodin a zjištění, že každý den bude mít jiný počet vyučovacích hodin. Děti v USA mají na základních školách stejný počet hodin každý den bez ohledu na to, zda jsou v první či v osmé třídě. Školní autobusy každé ráno ve stejnou hodinu vyzvedávají žáky z jejich domovů a odpoledne je každý den ve stejnou hodinu domů přivezou.

Tady v ČR je to jinak, každý školní den je jinak dlouhý a také počet vyučovacích hodin týdně se liší podle ročníku. Mě děti byly překvapené, že nebudu mít stejný počet vyučovacích hodin, že v sedmém třídě je více hodin než ve třídě páté. Vysvětlila jsem jim, že se naučí samostatnosti a relativní nezávislosti. Do školy budou chodit pešky a ze školy budou odcházet samy, když skončí vyučování. Své školní aktivity si budou organizovat samy, kroužky si mohou naplánovat podle volna v rozvrhu. Porídila jsem oběma mobil (obzvláště moje desetiletá dcera měla obrovskou radost ze svého prvního telefonu), abych je občas mohla zkонтrolovat. V USA děti mobily nepotrebují, protože jsou málodky z dobu dospělých.

Děti byly nadšené ze školní jídelny. Výber ze dvou teplých jídel denně a polévka. Chutná jídla sestávající nejen z české klasiky, jakou si třeba pamatuji já z mých školních let (knedlíky, omáčky, brambory, maso), ale také zdravější pokrmy (pohanka, jahly, bulgur). V kuchyni skutečné kuchařky, které vaří z opravdových potravin, obědy servírovány na porcelánových talířích a nápoje ve skleničkách. Školní obědy mne zábavily dlouholetě domácí nutnosti vařit dětem oběd do školy a balit ho každě ráno do termoskec. Americky ve škole přiřívaným polotovaram a obědem podobajících se pokrmům z restaurací rychlého stravování jsem nikdy nepropadla. Plastové krabičky s čipsy a oranžovým tekutým syrem nebo s kuřecími nugetami, krabičky s názevem LUNCHABLES (se reklamním rádobytipným a bohuvále pravidlým sloganem "maminka to vzdala"), které si některé děti nosí do školy k obědu, jsem považovala za velmi smutný produkt a nutriční zločin. Tedy si neskončeně užívám luxusu školní kuchyně, a když nám ve škole na třídni schůzce tento týden oznamili, že se začnou ve škole servírovat také v kuchyni připravené sváčinky, připadala jsem si jako ve snu. A to hned z několika důvodů.

První postřehy z české školy očima amerických školaček

Pro ND Euglena Janae Bradley

Důvod první - v české škole jsou povolené, ba dokonce zcela podporované dopolední sváčinky. Vzpomínám na čtyřleté předškoláky, se kterými jsem v USA pracovala a kterým bylo ke sváčinkám servírováno každý den pár malých tyčinkových preclů nebo kálikem sladkých barevných cereálů a jako nápoj voda v klemku na jedno použití. A těm malým dětem bylo zdůrazňováno, at si sváčinu užívat, protože od 5 let už sváčiny mít nebudoval, neboť už budou velcí školáci a školáci sváčiny ve škole nejdí. V některých školách se dopolední sváčinky tolerují, v jiných jsou úplně zakázány. Ve škole, kde jsem pracovala já, se dopolední sváčinky dětem od 5 let nedávaly. Ve škole mých dcer se sváčinky tolerovaly, ale neustále se řešilo, zda by měly být zakázané, protože jezení odvádí pozornost od vyučky. Sváčinové přestávky totiž neexistují, takže děti, pokud si z domu sváčinu přinesou, jedí ji v průběhu vyučování.

A tím se dostavám k důvodu druhému, přestávky obecně. Přestávky ve vyučování je něco, co mé děti první týden v české škole zaujalo nejvíce a o čem mluvily každý den. Pržnám se, že ode mne věděly, že v ČR mají děti ve škole přestávky mezi jednotlivými hodinami, ale nedokázaly si to představit. Věděly, že Češi v USA, kteří mají školu povinné děti, velmi často lamentují právě nad faktem, že v USA děti nemají ve škole přestávky mezi hodinami, pomínu-li přiblížně půlhodinovou přestávku na oběd, po které vyučování pokračuje odpoledne, opět bez přestávek mezi hodinami.

Tešila jsem se na názor mých dcer na přestávky a byla jsem překvapena jejich zájmem o nejspíš docela férnou analýzu. Rekly mi, že ač vyučovací den je v ČR náročnější, lépe se ten nápor zvládá, když si člověk může chvíli odpočinout a vybit energii. Rekly, že v USA jsou děti neposedné a v průběhu vyučování často nedávají pozor a mluví mezi sebou, protože nemají žádnou příležitost k socializaci. Jsou neposedné, neponozorné a zdánlivě hyperaktivní, protože nemají možnost využít energii nebo si na chvíli odpočinout. Děti nemají možnost společně se ve škole bavit tak, jako v české škole o přestávkách a jediná příležitost k tomu kamarádkým a neformálním dětským interakcím je obědová přestávka. Přestávky mým dozorem připadají jako nejlepší školní vynález na světě. Libí se jím, že učitel odejde ze třídy a děti mají chvíli prostor být bez dozoru, nezávislé a třeba i dívkovaly. V USA bez stálého dozoru děti ve třídě nebyvají, učitelé jsou ve třídě vždy. Vlastně jsem mým dětem musela vysvětlit, co je to kabinet učitele, protože pojmen kabinet neznaly. V jejich americké škole učitele kabinety neměly, pracovali celý den ve třídě. Moje starší dcera (v sedmém třídě) kromě přestávek zažije tento školní rok také volné hodiny a moc se na ně těší. Podepsala jsem malý papírek, že dovoluji mě dceři, aby o volné hodině opustila budovu školy (když chtěla jít s kamarádkami třeba na zmrzlino). Volné hodiny na základní škole a možnost svobodně opustit školu uprostřed školního dne by bylo v USA zcela nepředstavitelné.

Mě děti během prvního týdne školy zakusily pocit nezávislosti, vlastní zodpovědnosti a svobody. Nikdo je nemonitoruje, nekontroluje a neřeší přestávky. Pochopily, že ve škole se očekává disciplína a přesnost (pozdní přijedoucí do školy byly v jejich škole v USA tolerovány, tady se chronická nedochvilnost trestá).

Naučily se obalovat si sešity a učebnice, organizovat si aktovky dle školního rozvrhu dne, seznámily se s žákovskou knížkou i s konceptem známkování, s rýsovacími pomuckami, které nikdy v USA nepoužívaly, a obohatily si slovní zásobu o nové české slovo "lenoch", méněno enon linkovaný papír, který zaručuje relativně rovné psaní v sešitě bez liniek a který v USA nikdy neviděly. Ale o tom zase někdy příště.

ZE STARÉ DOMOVINY

OPOZIČNÍ TOP 09 A ODS NEPROSADILY, ABY SE NA MINISTRY VZTAHOVAL LUSTRAČNÍ ZÁKON

zete-skoncit-az-desive-snadno-l-kdyz-mate-doktorat-336877, 27.9.2014 □

ZEMAN PERLÍ:

VÁLKA NA UKRAJINĚ SKONČILA, ZEMĚ MŮZE BÝT ZÁKLADNOU TERORISTŮ. AHA...

To, co neví nikdo na světě, už v nás prognostik a prezident Miloš Zeman. V projevu, který přednesl rusky na propuštníkovské konferenci na řeckém Rhodu, posluchačům sdělil, že „na Ukrajině byla občanská válka, která naštěstí skončila“ a že v budoucnosti se může tato země stát „základnou teroristů. Napsala o tom sobotní MF Dnes a o projektu informovala předtím i stanice Hlas Ruska.

Zeman, jako už několik týdnů předtím, také tvrdě kritizoval sankce proti Rusku. Zamotanou z toho mají hlavy naši spojenci v USA a v Evropské unii, protože Česká republika se, sice s výhradami, k sankcím připojila. Nesrozumitelnost a nejednoznačnost, kterou ráno se česká diplomacie vyznačuje posledních 25 let, tak pokračuje.

Závažnou otázkou také je, kam Zeman na své zahraničnípolitické názory „chodi“?

Skutečně skončila válka na Ukrajině? Neví to vůbec nikdo, ani samotní Ukrajinci. Ano, dnes na jihovýchodě této země po měsících bojů panuje krehké příměří, ale zda nebudovalo zbrojené střety pokračovat v blízké cí vzdálené budoucnosti, jasné není.

Fantasmagorická je i Zemanova věta, že Ukrajina se může stát po vzoru Libye či Iráku v budoucnosti základnou teroristů. Jakých teroristů? Za co budou bojovat? Za Putina? Za islám? Za Kyjev? Za co vlastně? Není snad základnou teroristů Británie či Francie? Vážně? Vždyť stovky jejich občanů bojují v Syrii a Iráku na straně Islámského státu. Do nich se Zeman samozřejmě nestrefuje, protože by si to nedovolil. Palba na Ukrajinu nás nic moc nesloží a pomocí autoritařskému vůdci Putinovi se, bohužel, českému prezidentovi teď hodí. Vážně? Za vládcem Kremlu by měl jet.

Miloš Zeman má celkem konzistentní a správné názory na islám či Izrael, ale řeči o Ukrajině, navíc na propuštníkovské konferenci, si měl odpustit. V případě Ruska začíná stále více připomínat svého předchůdce Václava Klause, který v konfliktu také stojí na straně Putina.

Zdroj: <http://www.reflex.cz/clanek/zpravy/59313/zeman-perli-valka-na-ukrainu-skoncila-zeme-muze-byt-zakladnou-terist-ristu-aha.html>, 27.9.2014 □

PRASEČÍ KREV NA PRAŽSKÉ MEŠITĚ. ISLAMSKÁ NADAČE O NIČEM NEVÍ, PŘÍPAD ALE ŠETŘÍ POLICIE

Neznámí pachatelé zaútočili na pražskou mešitu na Černém Mostě. Na plot sídla Islámské nadace kdoši vylil čtyři litry prasečí krve. Útok se stal předpovídán v noci z pátku na sobotu. Policie případ vyšetřuje, bližší informace k události ale serveru Lidovky.cz nedělila. Islámská nadace celou záležitost popírá.

Na facebookové stránce uskupení Pro-vlast se objevila fotografie, na níž je vidět plot polityk krvi, v pozadí jsou vraty polepena nápisem „Stop islamizaci“. Policie už o případu ví a řeší jej, bližší informace ale serveru Lidovky.cz nedělila. „V tuhle chvíli mohu pouze potvrdit, že se touto událostí zabýváme,“ řekla pražská policejní mluvčí Andrea Zoulová.

Skupina Pro-vlast uvedla fotografii mešity na Facebooku slovy: „Přišel nám mailom od pražských příznivců: „Pozdní noční hodiny, hlavní pražská mešita a sídlo Islámské nadace, hlavního sponzora islamizace ČR. Čtyři litry vepřové krve a jasný vzkaz na hlavních vratach. Doufáme, že snad potěší muslimy mřížící na ranní modlitbu. Prasátko je naším mučedníkem a nebude zapomenuto.“

Zatím nemírně jasné, kdo za útokem stojí. Lidovky.cz kontaktovaly skupinu Pro-vlast, mladí občané „znechucení společenským a politickým vývojem posledních let,“ jak sami sebe prezentují, ale na dotaz neodpověděli.

Islámská nadace v Praze však důrazně popírá, že k události došlo. „Tady se nic nestalo,“ řekl muž, který se telefonem odmítl představit. „Nevím, kde se ta fotografie vzala,“ doplnil.

Zdroj: http://www.lidovky.cz/kdos-vyli-praseci-krev-na-prazskou-mešitu-pripad-setri-policie-pyl-zpravy-domov.aspx?c=A140924_120806_in_domov_sk, 24.9.2014 □

NA ULICI MŮŽETE SKONČIT AŽ DĚSIVĚ SNADNO. I KDYZ MÁTE DOKTORÁT

Statistiky ukazují, že se mezi bezdomovci stále častěji objevují lidé s vysokoškolským diplomem. Na ulici najdeme dokonce i držitele doktorátů. Česká televize popsala osud lékaře, který je dnes bez střechy nad hlavou a pokouší se o návrat do běžného života. Podobných osudů lze vysledat stovky.

„Cesta na ulici je u diplomovaných lidí obdobná jako u každého jiného. Například lékař Václav Fišer ještě v roce 2013 léčil prostřítky, drogově závislé a vězenkyně, ošetřoval přeskytované bezdomovce, občas je dokonce ubytovat. Před časem ale prodělal mrtvici – a ztratil byt. Sám se tak ocitl na ulici. Bydlení někde v pečovatelském domě, musí ale čekat v pořadníku,“ informuje ČT.

Podle Armády spásy je v tuhle chvíli na ulici asi 900 stovek občanů s vysokoškolským diplomem. Chystá pro ně projekt, s jehož pomocí by mohli lépe najít práci. Statistiky určují před třemi lety při sčítání lidu zjistil, že 9 tisíc bezdomovců dosáhlo jen na základní vzdělání, 15 tisíc jich je vyučených a 3 tisíce mají maturitu. Tehdejší sčítání však zahrnovalo jen lidí, kteří využívali sociální zařízení.

Vysokoškolský vzdělání lidé v krizových situacích odolávají zpravidla déle než jiní, přesto jejich počty na ulicích stále rostou. Pracovníci azylových domů při už nejvíce překvapení, když poskytují pomoc vysokoškolsky vzdělanému člověku. Před pár lety šlo ještě o raritu.

Zdroj: <http://www.parlamentnílisty.cz/arena/monitor/Na-ulici-mu>

Výkupcovia bytov bohatnú na ľudskej nudzi

Lucia Krbatová (spravy.pravda.sk)

Z dobrého domu do chatrče vedľa ošaranej osady. Tam skončila rodina z východného Slovenska, ktorá sa dostala do dlhov. Naleťala šmejdom, ktorí vyrážajú byty od zadlžených ľudí.

Sľubujú im, že ich zbavia dlhov a nájdu im náhradné bývanie. Ľudia svoje byty či domy predávajú výrazne pod cenu. Z ponuky náhradného bývania sa nakoniec vykluje ročný nájom v často nedostojných podmienkach.

Právnicki, ktorí sa s takými praktikami stretli, upozorňujú, že ide o úzru. Štátna tajomníčka na ministerstve spravodlivosti Monika Jankovská hovorí o nemorálnom obchode s tieshou. Vyžývajú ľudí, aby s výkupcami ani nekomunikovali.

Advokátku Katarínu Leškovou, ktorá sa zaobrá spotrebitel'skym právom, poukazuje na to, že ide o ďalší typ úzry. „Tieto spoločnosti zneužívajú ľudí, ktorí sú v tiesni a v ťažkej finančnej situácii. Sú zahnaní do kúta a vtedy nerozlišujú, či predávajú byt výrazne pod cenu,“ povedala. Zadlžený majiteľom podľa nej ponúkajú výkup bytu za podstatne nižšiu sumu, ktorá vôbec nemusí vychádzať z reálnej hodnoty nehmuteľnosti. Často dokonca len vyravnají ich dlh a zabezpečia im náhradný nájom.

Denník Pravda má leták, na ktorom firma ponúka výkupenie bytu. Reklama na ňom je na prvý pohľad lákavá. „Máte byt v exekúciu, alebo zadlžený vysokou hypotékou? Už nemusíte nič zadraťovať“. Vykúpime ho!“ piše sa v letákoch. Nacenenie bytu, vypracovanie zmluvy, vyplatenie hotovosti a náhradné bývanie, to všetko sľubujú urobiť rýchlo, poctivo a diskrétnie.

Redaktor Pravdy sa ozval na telefónne číslo jednej z firiem, ktorých je plno aj na internete. Tvoril, že jeho rodičia sú v ťažkostach a chčú ich riešiť výkupením bytu. Muž, ktorý telefón zdvihol, sa predstavil ako zakladateľ firmy. Povedal, že najprv chce byt vidieť, potom posúdi jeho právny stav a určí výkupnú cenu. Ponúkal skutočne rýchle služby. „Ráno príde, večer vieme povedať,“ dodal. Na obhlíadku bytu bol ochotný prísť aj večer v rovnaký deň, ako bol telefónický rozhovor. Ke vyplácanej sume spresnil len toľko, že sa zvyčajne pohybujete od 70 do 90 percent z ceny bytu a závisí od stavu, v akom sa byt nachádza. Zmluvu o predaji dokáže jeho firma vypracovať už do 24 hodín, prepís na katastri vybaví do dvoch až štyroch dní. Peniaze na ruku ponúkal do pár dní.

Ponuky na rýchlu pomoc od dlhov a výkupenie bytu sa objavujú na letákoch, ktoré si ľudia náhľadzajú v schránkach. Existujú aj podzrenia, že s výkupcami spolupracujú správcovia. „Máme indicie, že funguje prepojenie medzi správcom bytového domu, voči ktorému má majiteľ nedoplatok, a týmito spoločnosťami,“ pokračuje Lešková.

Spomína na prípad neplatíčky, voči ktorej sa malo inicovať dražobné konanie. Počas súdneho konania si to však odrazu rozmyslela. Kontaktovala ju totiž finančná inštitúcia, s ktorou sa dohodla na vyplatenie dlžoby a ročnom nájme v panelákom byte. „Teraz je spokojná, ale čo s ňou bude o rok?“ pýta sa advokátku.

Jurík upozorňuje, že klient musí rátať s rizikom, že pride o strechu nad hlavou a nanajvýš dostane do prenájmu malú, nedôstojnú kutilku.

Slovenská obchodná inšpekcia sa zatial so stážnosťami na výkupcov bytov nestrela. Jej hovorkyňa Danuša Krkošová k tomu povedala, že preveriť praktiky takýchto firem môžu iba vtedy, ak na ne dostanú podnet. Advokátku Leškovú si myslí, že zadlžení ľudia sú radi, že konečne vyriešili svoju situáciu, a nad podaním stážnosti nerozmýšľajú. Minimálne rok ani nemusia, výkupcovia im totiž zabezpečia náhradné nájomné bývanie spravidla na 12 mesiacov. „Po roku si to už musia riešiť sami. Stretna som sa aj s tým, že jednu panu ubytovali blízko rómskej osady v Chlmianskych Jakubovanoch. Išlo o starý a za normálnych podmienok nepredajný dom,“ opisuje.

Výkupcovia bytov na svojich weboch uverejňujú reakcie spokojných klientov, ktorí ich služby využili. Zväčša uvádzajú len krstné meno, pri priezviskach zasa chýbajú kontaktné údaje, kde by sa dala overiť pravdivosť tvrdení. Pri jednom z mien bolo uvedené aj telefónne číslo. Klientovmu domu podľa referencie na webe hrozila dražba, no spoločne problém vyriešili a výkupcu môže len odporučiť. Násť redaktor muža telefonicky kontaktoval s vysvetlením, že má o službu záujem a chce sa dozvedieť viac.

Ten reagoval prekvapene a tvrdil, že ich služby nevyužíva. S pracovníkom spoločnosti sa stretol dvakrát, pôsobil však profesionálne a snažil sa mu pomôcť. Nakoniec mu však žádzostí s hroziacou dražbou pomohli vyriešiť na ministerstve spravodlivosti.

Makler Andrej Churý z realitnej kancelárie Remax poukazuje na to, že výkup nehnuteľnosti je vo svete bežný. „Je určený pre ľudí, ktorí súrne potrebujú peniaze a nevadí im, že predajú byt pod cenu. Každú zmluvu, ktorú spoločnosť vypracuje, si však treba nechat skontrolovať ešte nejakým právnikom,“ vraví.

Ak dlhník zmluvu uzavrie a neškôr si uvedomí, že urobil chybu, podľa advokátky Leškovej je ťažké napadnúť ju. Stúdne spory sa môžu tiahať roky. „Naoko po formálnej stránke je totiž v súlade so zákonom, hoci je zrejmé, že je v rozpore s dobrými mravmi a etikou,“ hovorí advokátku. Podľa nej najlepšou prevenciou je s podobnými spoločnosťami nekomunikovať.

Zdroj: <http://spravy.pravda.sk/domace/clanok/331378-vykupcovia-bytov-bohatnu-na-ludskej-nudzi/>, 28.9.2014

Ilustračné foto Wikipedia □

Oddaní čtenáři čtou knihu, aby se dozvěděli příběhy a zkušenosti jiných lidí, ale často je příběh získání knihy, což čtenáři a sběratelé knih potvrdí, příběh sám o sobě k vyprávění paralelně s obsahem knihy.

Abych příliš nenapínal. Na počátku srpna nám emailoval Karel z Prahy, že čte unikátní a fascinující knihu o Severní Koreji, kterou napsala reportérka Barbara Demicková, několik let žijící a psíci pro Los Angeles Times ze Soulu, Jižní Koreje. Barbara si usmyslila vyhledat a vyzpovídat houf uprchlíků ze Severní Koreje, ktorí se podařilo dostat do Jižní, a tučet těchto uprchlíků příběhů uspořádalo do knížky Není co závidět vydané v nakladatelství Kniha Zlín v roce 2014. Obratem jsem Karlovi poděkoval za informaci a on odpověděl, že až knihu dočte, takže ji pošle, a že je to čtenářský horor a pochoutka pro zvědavost. Přiznávám, že jsem laskavou nabídku nebral příliš vážně, a když všechny slibené knihy a DVD na ráz došly na naši adresu, pak by poštovní doručovatel musel zajistě přijet a přivezt balíčky nákladákiem.

Náramně nás překvapilo i potěšilo, že v půli září poštovní doručovatel přinesl balíček a žádal podepsání doručenky, a ejhle, kniha od Karla z Prahy přinesla převídavý zabalení. Okamžitě jsem Karlovi emailoval poděkování za knížku a gratulaci k 82. narozeninám:

Nazdar, Karliku, knižka přišla dnes, díky. Přejeme Ti k Tvým významným narozeninám betonové zdraví a nervy ze železa a životní pohodu železobetonovou. Zvedáme sklenky a zpíváme Ti živjo do 100 roků, živjo, živjo, živjo!

Pro čtenáře věrné, zprávy z díry černé

Pro ND Rosta Firla

Začali jsme knihu číst společně s Evou u oběda, tedy Eva čte a já poslouchám, abychom se neoprali, kdo bude číst knížku první. A čtení nás pohltilo popisem situace v Severní Koreji, kde život Korejců šel od deseti k pěti od zákonu komunismu v Sovětském Svazu a ekonomických reform v Číně na počátku 90. Let. Oba tito sponzori vládce Severní Koreje Kim Ir Sena přestali sponzorovat Kímu absolutistický systém, navázali diplomatické styky s úspěšnou Jižní Koreou a postili Sseverní Koreu k vodě; nastal hladomor v Severní Koreji, kterou po úmrtí zakladatele dynastie Kima v 1994 převezal syn Kim Čong II., a hospodářský úpadek se urychlil v propag. Tisíce lidí umíraly na ulicích, podvýživené děti vyhližely jako trpasličí s ohromnou hlavou a boj o zrnu natroušené kukuřice se stal nemilosrdnou rvačkou o jeden další den.. Po týdnu čtení této knihy po několika stránkách denně, víc se nedalo, aby člověk nesklouznul do vlastní sklíněnosti, přišel email z Karlovy adresy v Praze:

Ahoj Rsto, knižku jsem ti nesla na poštu minulé pondělí a jsem ráda, že došla. Musím ti sdělit, že Karel bohužel ve středu 10. září v 5.50 ráno zemřel. 17. měl pohreb tak, jak si přál, v Táboře do hrobu a bylo to pro něj vysvobození. Byl v podstatě celý čas doma jen jsme cítil dál častěji jezdili na transfuse, rád si s tebou psal, už dlouho nikam nechodil a tak jsi mu to i ty svým způsobem ulehčil, pusu, Jana.

Ke sklíněnímu textu knihy Není co závidět se přidružila trudomyslnost, že odesílatek knihy zemřel v den svých narozenin a že se už nedozví, jak s námi obsah knihy otfásl a jak nás jeho nečekané úmrtí otřáslo ještě víc, nadvákrát.

Karla jsem potkal v r.1981 v podzemí niklové šachty Fraser Falconbridge, kde pracoval coby geolog a já důlný měřič a zkamádil jsem se. Janu si Karel přivezl z Prahy v r. 1990 a rok později Eva Janě a Karlovi překládala obřad sňatku, protože Jana neuměla anglicky. Ale Jana si tu nezvykla a tak Karel vzal předčasnou penzi a vrátil se v r. 1994 do Prahy prožít tam ve stověžaté Praze podzim života zpříjemňovaný štědrovou kanadskou penzi v dolarech. Korepondovali jsme o jejich čestech do Vídne na nákupy a na Malorku za slunce, ale poslední dva roky se Karel víc zajímal o téměř vesnický život v Sudbury a o krajany, než o bouřlivá světla kosmopolitní Prahy, což není překvapením, když v 80 se často zájmy seniora zužují na žaludék a vzpomínky na bouřlivý život.

Takže už Karlovi nenapíšu, jak se nám kniha Není co závidět líbila od první do poslední stránky včetně doslovu českého lékaře, který se podílel na výstavbě české nemocnice v Severní Koreji a povzdechl, jak ta veškerá pomoc Severní Koreji na cestě k zářním zírkům šla vnitř a severní Koredu pod nemilosrdnou diktaturou Kim Ir Sena vnučka Kima Una je černou dírou světa ohánějící se atomovou bombou a potlačující trvalý hladomor. Hladomor miliónů vyhlaďovělých Severokorejanů jsou čísla, ale zpověď matky, které umřel syn hladem v náruči a ona to vypráví Barbarě v komfortu Soulu a nepláče, i když se viditelně svíjí žalem, je zapsané svědectví o barbarství ideologie. □

Sobota 6. září byla dnem oslav pro Sokoly kolem San Franciské zátoky. Sokol San Francisco slavil 110 let od svého založení. Byla to příležitost k bilanci i k pohledu do budoucna, ke vzpomínkám na první Sokolovnu v San Franciscu postavenou v roce 1912, na pozdější Sokolovnu v San Mateu. Zavzpomínanat na všechny sportovní i společenské akce, cvičení na sokolských Sletech, pikniky i tanecni večery. A také příležitost setkat se s přáteli, poznat nové lidi, zatačit si a potěšit se po hledání na přehlídku národních kroků.

Hosť přijel z celých Spojených států včetně velvyslance České republiky ve Spojených státech Petra Gandaloviče, prezidentky Amerického Sokola Jean

Sokol San Francisco oslavil 110 let života

Pro ND Želmíra Živný

Hrubý a přítel z celé Severní Kalifornie, Los Angeles, Fresno i z Portlandu v Oregonu. Hned ve vestibulu je vitala výstava sokolských memorabilii a panelová výstava Národního českého a slovenského muzea a knihovny z Cedar Rapids, Iowa, věnovaná historii emigrace z Čech a Slovenska. Velký zájem byl i o promítání snímků ze současnosti. Členové Sokola jsou dnes rozptýleni kolem San Franciské zátoky na takové rozloze, že vzdálenost a doprava přes mosty neumožňuje už večerní cvičení. Namísto toho pořádá Sokol turistické vycházky a výlety, které spojují chůzi a pohyb na návštěvami mnoha krásných míst kolem San Francisca. Ty se staly velmi populární.

V programu dne vystoupily i děti z České školy v Kalifornii s písničkami a recitací v čestině. Sokol San Francisco udržuje se školou blízké vztahy a je jedním z jejich sponzorů.

Největší atrakcí dne však byla přehlídka českých a moravských národních kroků. Prezidentka Pacifického districtu Sokola Sestra Yvonne Masopust je uznávanou sběratelkou a znalkyní národních kroků. Ze Santa Barbary přivezla část svojí bohaté sbírky. Další kroje našly sestry sokolky v truhlách a ve skříňích a rády je předvedly nebo zapůjčily. Sokol neměl takovou přehlídku po mnoho let a ted byla příležitost předvést úplné a národněsprávné kroje s bohatými výšivkami, barevnými zástěrami, čepci a šátky. Sestra Yvonne doprovázela přehlídku zasvěceným komentářem s údaji o historii, geografii a stylu jednotlivých kroků. Akce byla uvítána s nepředstíraným nadšením.

Byl to úspěšný den a krásná oslava a česká a slovenská komunita v Kalifornii na dlouho nezapomene. □

Foto: Moravské kroje patřily k nejkrásnějším, Mike Vondruš a Miloš Živný

Pojmenujeme-li po někom dejme tomu letiště, můžeme si být jisti, že si na takto oceněnou osobnost vzpomíname více lidí. Spousta lidí. Zda v dobrém či naopak, je jiná věc – ale vzpomínky to vyvolá. Stačí uvést jako příklad Pear-

son International Airport v Torontu nebo Letiště Václava Havla v Praze. Jméno kanadského premiéra a českého prezidenta se stalo součástí názvu klíčových dopravních uzlů v obou zemích a tím i součástí obecného povědomí.

Díky ceně, kterou uděluje každoročně Evropský parlament, nemizí v zapomnění ani Andrej Sacharov, někdejší „otev“ sovětské vodíkové bomby a hlavně – v čeře komunismu tamní přední osobnost na poli boje za lidská práva. Sacharovova cena za svobodu myšlení je udělována od roku 1988. Ještě před pádem železnej opny ji kromě Nelsona Mandely obdržel Alexander Dubček (1989), první a dosud jediný československý (resp. český a slovenský) laureát. Viděno s odstupem je možné nahlížet na udělení této ceny právě jemu s jistými rozpaky, ale na sklonku studené války bylo ledacos vnitřně méně kriticky než dnes.

V minulém roce příkaz Evropský parlament Sacharovovu cenu stačeně pákistánské dívce Malále Júsufzajové, která osvědčila svobodu myšlení tím, že v nepřátelském prostředí ríkala pravdu. O životě pod nadvládou fanatiků z Talibánu, o významu volného přístupu ke vzdělání pro dívky. Za to se dočkala kruté odplaty: talibánský terorista se jí pokusil zavraždit, měla však stěstí, že útok střelnou zbraní přežila. V nemocnici v britském Birminghamu ji po sérii operací vrátili do života. Malála vystoupila v OSN, byla přijata v Bílém domě a obdržela přes třicej nejrůznější ocenění. Také kanadská University of King's College v Halifaxu jí udělila čestný doktorát v oboru občanského práva.

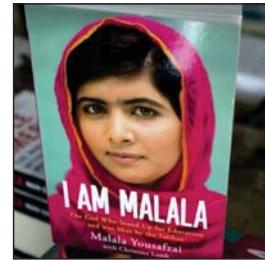
Důvod, proč byla Malála oceněna, ilustruje problémy soudobého světa. Celíme netoleranci a fanatismu, obyčejní lidé v řadě zemí, kteří chtějí normálně žít, jsou vystaveni útlaku a utrpění. Nikoli výlučně, ale velice často ve jménu náboženské ideologie hlásící se k Alláhovi, ke koránu.

Podíváme-li se na nedávno zveřejněný seznam kandidátů letošní Sacharovovy ceny, dostane se nám dalšího potvrzení toho, jaký druh zla okolo nás panuje. Mezi kandidáty nechybí ukrajinské protestní hnutí Euromajdan – symbol touhy lidí žijících v býva-

PRÁVO SVOBODNĚ MYSLET Pro ND Lubomír Stejskal

lém východním bloku po svobodě. Nominována byla pronásledovaná ázerbájdžánská lidskoprávní aktivistka Leyla Yunusová. Nebo gynekolog Denis Mukwege z tzv. Demokratické republiky Kongo, který se venuje ženám, jež se staly obětí hromadného znásilnění. I to je problém, s nímž se potýkáme v 21. století.

Čtveřice nominovaných organizací, jež jsou aktivní v pomocí a podpoře pronásledovaných křesťanů vůsde v světě (CHREDO, Open Doors, L'Ouvre d'Orient a The Aid to the Church in Need) připomíná, že to, čeho si tak samozřejmě užíváme na Západě – týká se těch z nás, kdo svobodně vyznávají svou víru –, není vůbec tak samozřejmé. A opět platí: zejména ne v řadě muslimských zemí. Zatímco my v civilizovaném světě obsáhlé diskutujeme o tom, jak se postavit k muslimskému oděvu, křesťanům na řadě míst jde o holý život. Zejmé-

na tam, kde je u moci nové nebezpečí – Islámský stát s jeho d'abélskými praktikami chování vůči jíma smýšlejicím.

V návrhu širších nominací nacházíme jméno Mahmouda Al Asáli, profesora islámského práva na University of Mosul v severním Iráku (Kurdistánu). Hrdiněn se postavil proti brutalitě bojovníků Islámského státu – a byl kvůli svým názorům zavražděn. Oceněn by tedy měl být in memoriam. Jeho spolunominantem je Louis Raphael Sako, babylonský patriarcha starobylé chaldejské katolické církve, která v Iráku a Sýrii čelí krutému pronásledování ze strany Islámského státu.

Vedle hromadného znásilňování je krutým údělem ještě většího počtu žen v třetím světě obřízka a mrzačení jejich pohlavních orgánů. Významnou bojovnicí proti těmto nelidským praktikám je somálská aktivistka Ayan Hirsi Aliová.

Také ona je v širší nominaci vedle tří pronásledovaných aktivistů Árabského jara – marockého rapera Mouade Belghouateho, jeho tuniského kolegy Alama Yaacobiho a Egyptana Abd El Fattaha, který si odpykával 15 let vězení za totality a je stejně tak potřebný i dnes. □

Foto Wikipedia

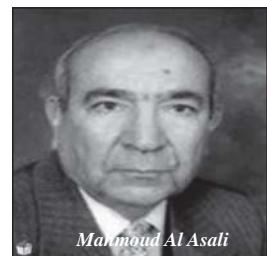
akci, přičemž odsouzen byl podle kontroverzního zákona regulujícího organizování veřejných protestů.

Všichni tito lidé, hnutí a organizace jsou díky existenci odvrácené strany fungování části lidské společnosti na jedné a téže planetě. Ocenění nemohou být a také nebudou všichni; na mnohé, známé i méně známé, se nikdy nedostane. Přesto i oni jsou světem světa a soli země – právě tak jsou užiteční. Sám jsem podepsal petici usilující o to, aby na letošní Sacharovovu cenu byla nominována Meriam Isagová, křesťanka ze Súdánu, které hrozilo obězení za to, že odmítla přijmout islám. Nenávisná islámská justice ji donutila porodit ve vězení spoutaná v fetzech a pouze mezinárodní tlak přiměl tamní úřady, aby ji propustily a milostivě dovolili opustit zemi.

Mezi nominované se sice nakonec nedostala, ale mnohem důležitější je, že se vymanila ze súdánského pekla a žije v bezpečí ve svobodném světě. Na tom, že se v nejtěžší chvíli svého života zachovala statečně, absence ocenění nic nemění.

Andrej Sacharov, jehož úsilí o lepší svět si pokaždé, když hovoříme o jeho ceně, mimoděk připomínáme, nebojoval se zlem nadarmo. Ačkoli mu nebylo dopřáno víc než dožít se úsvitu nové éry a jejího symbolu, pádu Berlinské zdi (zemřel 14. 12. 1989), je jedinečným příkladem toho, co znamená žít v pravdě – a důka-

zem, že usilovat o respekt ke svobodě a důstojnosti člověka má svůj hluboký smysl.

Jeho cena je inspirací pro ty, kdo o totéž usilují i čtvrt století po jeho smrti. Ano, bojovat za právo svobodně myslit bylo zapotřebí za totality a je stejně tak potřebné i dnes. □

Maduar jsou bratři LADISLAV A JURAJ

Vzpomínáte si ještě na sympatické bratry Ladislava a Juraje Matyňkovy - magister Ladislav je o čtyři roky starší a je otcem dvou dětí, ten druhý je inženýr. (Ale pozor, dámy, oba dva už jsou ženati). S bratry se můžeme nanovo setkat v Torontu, kde budou na své šňůre pro Americe a Kanadě také hostovat.

A to byl důvod, proč jsme s nimi pro naše čtenáře připravili krátký rozhovor - jen pro oživení paměti. Jinak je nám jasné, že styl hudby s příčutí diska a rappu ve velmi svižném rytmu si oblíbil všichni, kdož mají rádi tanec a pochyb vůbec. Konečně, oněch 2,7 milionu návštěvníků na YouTube mluví za všechno. A ještě jeden postřeh - zejména v pomalých písničkách je i poezie, při které se člověku až tají dech. Na webu se nabízí ukázka jejich tvorby písničkov. Náš čas - s podmanivým videem. Je to vlastně výpověď o smyslu a poslání života, jak je vidí autoři - život je nekonečný a opakujeme se s obhěnami v nových rodových vrstvách.

Určitě zavítejte, svěží webové stránky si to zaslouží.

Skupina Maduar se ohlásila v první půlce devadesátých let na Slovensku tzv. danceflorovou vlnou. "Ich popularita spôsobila, že po nich sa do rebríčkov slovenských hitparád dostali aj dál. Sú formácie či sólisti tohto žánru, ako boli napríklad Exil, Salco, Dr. Nicolaus či Lobby," uvádí se na webu Wikipedia.

Rozhoduje ten starší o tom, co a jak bude ve skupině fungovat?

Nie, rozhodujeme spolu.

Kde berete inspirace pro svoji tvorbu?

Všade okolo - v životě. Juraj je skvelý autor.

Jaká hudba tvoří základ vaší prezentace?

Tanečné a popové skladby převážně v angličtině kombinované s pomalými skladbami - v slovenčině aj angličtině.

Na co jste nejvíce hrди, čím se nejradijejí pyšníte?

Že aj v roce 2014 sa môžeme postaviť na podium a zabavit ľudí a to napriek tomu, že Maduar vznikol v roku 1986.

Uvažovali jste někdy o tom, že byste mezi sebe přijali zpěvačku?

Uvažovali, a práve proto sme mali v skupine 4 speváčky - dve neznámé a dve známé - Barbara Hasčáková a Anna Katarina Schatzl.

Od roku 1996, ak potrebujeme ženský vocal, kooperujeme externě s kvalitnými speváčkami, ako Katka Dvořáková alebo Ivanka Poláčková - ktorých hlasy znejú vo viacerých maduarských

skladbách.

Co nemáte rádi při koncertech, naopak, co se vám na vašich koncertech líbí?

Na koncertoch sa nam páči všetko. A čím dalej, tým viac sa dostávame späť k bezprostrednej komunikácii s publikom ako v našich začiatkoch v rokoch 1986-1994.

S čím přicházíte do Toronto? Co očekáváte, čím chcete své posluchače překvapit?

Toronto už poznáme - koncertovali sme tu aj v r. 2011. Očakávame, že tí ľudia, ktorí na koncert prídu, sa spolu s nami dobre zabavia a priopomenú si mladosť a časy, keď chodili na diskotéky. Niektorých posluchačov určite překvapíme aj pomalými skladbami a tým, že vieme spievať.

Sami komponujete hudbu? Píseně? Která je nejnovější?

Skladby piše Juraj, ako hudbu tak aj text. Spolu to potom aranžujeme a produkujeme. Tiež si to aj naspievame s výnimkou exteriérnych vokalistov. Častokrát využívame služby živých hudobníkov. Poslednou skladbou Maduaru je spomínaná Náš čas z roku 2011.

Co vám udělalo v poslední době největší radost?

Vystúpenie s Davidom Hasselhoffom na SlovakiaRingu v júli 2014 pred 12000 fanúšikmi na akcii Celebrate the 80's & 90's. Ďalej vystúpenie v našom rodnom meste Rimavská Sobota v júni 2014 s našimi bývalými členmi na námestí pred viac ako 3000 fanúšikmi. Tiež 33 koncertov v priebehu 2 mesiacov - máj a jún 2014, ako aj US/CA Tour 2014 s 11 koncert-

m v októbri a plánované CZ Tour 2014 v novembri 2014. To všetko pri príležitosti 20. výročia od vydania nášho prvého a prelomového albumu I feel good, a aby sme nezabudli, vydanie našej kolekcie kompletnej tvorby s názvom All In One Collection - 8 CD + 2 DVD na 1 USB nosiči v darčekovom balení. (<http://www.maduar.com/all-in-one-collection.html>). Takže, veľa radostí...

Nám tedy nezbývá, než ještě uvést malé resume výsledků práce bratří Ladislava a Juraje: spokojme se ale s jenom stručným výčtem, který i přesto dá dostatečný přehled nejen o jejich talentu, oblíbenosti a trendech, ale hlavně o jejich muzikální soustřednosti a pracovitosti: dvě platinové desky, tři zlaté rekordy, Slovak Grammy Winner 1994, The most popular Band 1995, 2. místo SK Slavík Award 1997, The Best int. artist H (1998), natočených maji 7 alb v češtině a slovenštině, 2 alba v maďarštině, 10 No. 1 hits v češtině, Album roku (čeština a slovenština), prodaných 150 000 rekordů, šest videí on MixMash (UK), šest videí on Screeplay VJ Pro series (USA) atd.

A že se v jejich repertoáru objevují písne se zpěvnou melodií a smysluplným textem, by mohlo jen podprofít zadostiučiněný expertů muzikálního světa, že o takové je dnes mezi mladými lidmi také zájem. Jsou to právě oni, kteří se vracejí ke zpěvné tvorbě popů z let sedesátých až devadesátých. Jen tak dál, bratři, prozpíváváte se k srdcím mnohdy přespříliš ztechnizovaných "polodospělců", kteří častokrát nemohou ve světě počítat u naležt to svoje já. □ -vk-

Budoucí eurokomisaři, kteří od listopadu začnou řídit exekutivu Evropské unie, už věděj, jaké budou dostávat platy. A je to opravdový jackpot. Výrazně si oplepší i na funkci nastupující česká eurokomisařka Věra Jourová (*1964), ještě ministryně pro místní rozvoj, a říká se jí Babišová ministryně. Zastáv funkci 1. místopředsedkyně hnutí ANO, jejímž předsedou je právě jmenovaný Andrej Babiš, ministr financí ČR, který ji oslovil do nástupu ministerské funkce.

Členové nové Evropské komise Jean-Claudea Junckera budou mít při nástupu stejně platové podmínky, jako mají členové komise nynější. Základní plat řadového eurokomisaře, a tedy i Věry Jourové, tak

Kolik bude brát milionářka, co "nikdy nebyla na peníze"?

dosáhne před zdaněním 20 832,54 eur (přes 580 tisíc Kč) měsíčně. K tomu Jourová bude pobírat i zajímavé náhrady. Kupř. na reprezentaci dostávají eurokomisaři 607,71 eura (asi 17 tisíc korun) měsíčně. Noví komisaři ještě při svém nástupu do funkce dostanou dva měsíční platy, Unie jim proplati náklady na stěhování a každý měsíc dostávají patnáctiprocentní příspěvek ze svého platu na bydlení (3124,88 eur; asi 87 tisíc korun).

Na druhou stranu však téměř polovinu svého platu odevzdají na daních. Evropská daň má čtrnáct úrovní od 8 do 45 procent, dalších sedm procent tvoří takzvaný solidární odvod. Komisařů se týká právě nejvyšší zdanění, tedy 45 procent (9374,64 eur; asi 260 tisíc korun).

Jourová přesto i po zdanění bude brát více než dvakrát tolik toho, co měla coby ministryně pro místní rozvoj. Jako ministryně vlády premiéra Bohuslava Sobotky pobírá 106 600 korun hrubého, k tomu jí náleží ještě 15 600 korun na náhradách. Ze srovnání je tedy jasné, že si Jourová výrazně v Bruselu polepší.

Zkrátka nepřijde ani končící český komisař Štefan Füle. Toho čeká odchodné ve výši jednoho platu, opět proplacení stěhování a cestovného. Po tří roky pak mají bývalí komisaři nárok na finanční příspěvek. Ten se pohybuje mezi 40 až 65 procenty základního platu v závislosti na délce působení dotedyň v komisi. Tento příspěvek podléhá zdanění a platí, že pokud komisař začne vykonávat jinou výdělečnou činnost, nesmí jeho plat společně s výši příspěvku přesahovat jeho odměnu jako člena Evropské komise.

Od 65 let věku mají bývalí komisaři nárok na penzi, ježí výše také závisí na odsloužených letech, za rok 4,275 procenta základní mzdy, a nesmí přesahovat 70 procent posledního základního platu. To se týká například bývalého premiéra a eurokomisaře Vladimíra Špidly. Za dva roky by tak měl dostávat doživotní rentu zhruba 130 tisíc korun měsíčně. Na odchodnou budou dostávat dostenou vysloužilí poslanci 300 000 Kč po dobu tří let. „Nikdy jsem na peníze nebyla, nevím ještě, co s tím budu dělat,“ nechala se v záznamu TV Nova slyšet skromná entuziastická milionářka. Prvních 2,7 milíónu vysoudila jako odškodné za ušly zisk a výdaje na obhajobu v kauze Budišov (33 dnů strávila ve vyšetření, vazbě), kdy měla údajně vzít 2 milionový úplatek.

Ale jak ukazuje život, na lepší časy se zvyká mnohem rychleji, než na horší. A kdyby přece jen nevěděla, není problém bývalé ministryně poradit... kolem ní potřeba po finančních přímo kvete. At ūž jde o důchodec, zdravotně postižený nebo různě zdravotnické ústavy, kde se potykají s nedostatkem peněz notoricky. A také děti, zejména ty v domovech... -vk-

Zdroj: <http://tn.nova.cz/clanek/zpravy/ekonomika/srovnani-budouci-eurokomisarka-jourova-uz-vi-o-kolik-si-polepsi.html>, 26.9.20134 □

TATRA VE SVĚTĚ

Pro ND František Kolínek

Moje T603 je z roku 1969. Přivezl jsem ji do Kanady před osmi lety. Předešlým majitelem byl Ondřej Ertl z Bratislav, známý velký tatrafák a bývalý prezident slovenského Tatry klubu. Ondřej má vysoké nároky, takže auto bylo ve výborném „originálním“ stavu. Nebyla to žádná šunka nebo nějaká jenom povrchová renovace. Naopak, auto s dobovými opravami odpovídajícími továrním parametrum. Mechanicky i celkově bylo ve výborném stavu. Potřebovalo jen pár úprav kosmetických detailů u spodku karoserie, které se předtím dalo prohlédnout. O auto mělo zájem i Muzeum dopravy v Bratislavě, kde nějaký čas pobýlo, a prezentovalo se i v několika dobových filmech. V Kanadě našlo mnoho obdivovatelů také na tradičním Českém a Slovenském dni na torontském Masaryktownu.

Tatra odjela se špedítérem do Kalifornie koncem července ke kamarádovi, který má byznys v Silicon Valley. Tam jsme ji ještě vyleštili lak, který se obnovil natolik, že vypadala jako nová. Od kamaráda v Santa Clara je do Carmel/Monterey asi 130 km, kde se rozkládá Pebble Beach. Uvažoval jsem, že tam Tatra necháme odvézt na přívěsu. Ale kamarád mě přesvědčil, že ušetřím nejméně 350 USD, když pojedu po vlastní ose. Mezičím jsem si též vyměňoval maily s Romanem Mícou, který jel se sesterskou černou Tatrou T603 po vlastní ose z Prahy až do Pebble Beach (!). Také jemu bylo k smíchu, že bych naložil svouji Tatu na přívěs, když on s tou svojí najel bez problémů tisíce kilometrů.

T77 - zepředu a motor. Z archivu autora.

Roman administruje výbornou webstránku pro automobilové fandy TFL Car.com (The Fast Lane Car.com). Má na ní opravdu zajímavé reportáže a můžete je najít na <http://www.tflcar.com/unfold-story-tatra-prague-pebble-bust/>.

Ve středu po poledni jsme vyrazili do Pebble Beach. Já jsem jel vpředu s Tatrou a manželka za mnou v zapojeném Chrysler 300. Jeli jsme po Hwy 101 ze Santa Clara na jih, pak po 168 a Hwy 1 až do Pebble Beach. Po cestě nás předjeli dvě historické závodní BMW 2002, jejichž řidiči na nás zatroubili a přátelsky nás pozdravili palcem nahoru. Totéž udělal hoch v novém Ferrari; který nás předjel a pak nás pár kilometrů vedl. Všechni jsme měli stejný cíl... Po dvouhodinové cestě se zastávkou pro dotakování jsme tedy dojeli do cíle, kde již byly zavedeny jisté dopravní limity kvůli různým automobilovým aktivitám na poloostrově. Jenkož jsme jeli s Tatrou v čele, stačilo vysvitlit, že jde o „show car“ na nedělní Concours a že se jedeme zaregistrovat - a tak jsme projízděli bankády, až jsme se objevili na pozemku Pebble Beach Golf Course. Před The Lodge se zrovna objevilo místo na parkování a tak jsem tam zatáhl s Tatrou. Což ale byla chyba! Měli jsme tam zaparkovat pronajatý Chrysler a s Tatrou jen hledat registrační kancelář. S „Civilním“ Chryslelem mne uniformovaní parkovači odevšad hnali, že jsem se nemohl nikde ani pozastavit. Nakonec jsme to ale všechno stihli a dostali jsme informace o

Tour d'Elegance, která se jela již příští den. Tyto informace totiž chybely v originálním balíčku od organizátorů.

Hlavní akcí Pebble Beach je nedělní Concours, kde jsou auta vystavena na „18th hole“ (18. jamce) golfového hřiště. Kromě Concours pořádají organizátoři též několik akcí s touto spojených. Druhou největší je 120kilometrová jízda (Tour d'Elegance) po okolí vozů zúčastněných v Concours. Účast je sice dobrovolná, ale kdyby dvě auta měla v soutěži o nějakou trofej výsledky vyrovnané, tak automobilem, který se zúčastnil této jízdy, cenu vyhrajete. Spiš bych řekl, že když se člověk zúčastní Concours, tak se též rád zúčastní jízdy - samozřejmě, pokud je toho auto technicky schopné. V některých případech by ale bylo lepší, když se nezúčastnila - např. několik skutečných veteránů - parní auta - se při jízdě pokazila a pak zadřízela celý průvod co jel za nimi. Tyto vozy též ne-

stačily silniční rychlosti, takže my za nimi jsme „brousili“ spojky. Dokonce jsme z tohoto důvodu zažili i neštastnou nehodu. Vynikající T77A Keesa Smitsa z Holandska dostala ránu do nosu, když naprostě originální (jízdy skoro neschopný) Horsh před ní ztratil v kopci brzdy a skourel se přímo do Keesovy Tatry. Náraz nejenže poško-

dil přední část vozu, ale byl tak silný, že Kees narazil hlavou do sluneční clony (sun visor) a pak chodil s náplasti nad obočím.

Tatu naštěstí lokální klempíř dokázal do neděle opravit. Podle přiložených fotek bych řekl, že Tatra zvládla náraz lépe než Horsh! ▀ POKRAČOVÁNÍ

ČESKÁ DOPLŇOVACÍ ŠKOLA 2014/15

Pro děti 5-12 let
Každou sobotu 10-12 h.
kromě dlouhých víkendů

Paní učitelka Jana Holubová
se na vás již těší

Učebna 918 Bathurst St. Toronto
www.918bathurst.com

Masarykův ústav info 416.439 4354

POZDNEC VÁCLAVSKÁ Zábava

KOLÁČE

SATURDAY
OCTOBER
11
FROM
7.00 PM

V RESTAURACI PRAHA
NA MASARYKTOWNU

Restaurant will be open from 5.00 PM
serving the best of czech food at special prices

Special guests:

ZOLO LEBO BOHDAN ZATOKANUK

Finalist of international contest Hlas Česko Slovenska
AMAZING DD BAND

Tickets \$20.00 For reservations call 416 289 0283

JK

TOMÁŠ BAŤA ml. - 100. VÝ- ROČÍ

(dok. ze str. 1)

další vzdělání Tomáše
 ► ze str. 1 mladšího a pomohl mu
 připravit se pro zodpovědné funkce ve vedení firmy. Tak se
 Tomáš mladší stal nejprve vedoucím
 velké prodejny v Evropě, později ře-
 ditelem Obchodního domu ve Zlíně,
 pracoval i ve vedení britské baťovské
 společnosti v East Tilbury a byl pově-
 řen otevřením obchodů v Belgii.

V roce 1939 Tomáš Baťa mladší opustil Československo a odjel do Kanady, kam ho následovalo přes 100 spolupracovníků s rodinami. V Kanadě založil obuvnickou továrnu, strojirenskou jednotku a později síť prodejen. Kanadský strojirenský podnik se za války věnoval výrobě pro spojence a celý kanadský podnik podporoval spojenecké úsilí. V roce 1945 byla československá část Baťovy firmy znárodněna. Podnik ve Zlíně byl později přejmenován na Svit. V roce 1946 se Baťa oženil se Sonjou Wettensteinovou, s níž měl čtyři děti - Moniku (59), Christynę (61), Rosemarie (54) a „následník trůnu“ Thomas George Bata (66). Ke konci války Baťa převzal vedení společnosti a snažil se dát pořádku celou západní baťovskou organizači, což bylo v té době velmi náročný úkol. I přes tyto těžkosti však firma rozšířovala svoji produkci do mnoha dalších zemí a stala se největší integrovanou obuvnickou společností na světě.

Po sametové revoluci v komunistickém Československu v roce 1989 se Baťa mohl po dlouhých letech opět podívat do Zlína, města svého mládí. Stal se jedním z poradců Václava Havla v oblasti obnovy ekonomiky. Založil také program na výuku podnikání a podnikatelské etiky. Mimo jiné předsedal Obchodnímu a průmyslovému poradnímu výboru při OECD a zasloužil se o přijetí Česká a Slovenská do této organizace.

Nikdy však nezapomněl na svůj český původ. Ve Zlíně založil filantropickou nadaci a předsedal také správní radě zlínské Univerzity Tomáše Baťi. Byl čestným doktorem řady světových univerzit, čestným plukovníkem „Hastings Prince Edward Regiment“

práci více než 40 000 zaměstnancům, - své zboží nabízíme ve více než 5 000 vlastních obchodech, které jsou rozděleny do různých prodejních konceptů, a to ve více než 50 zemích světa. Naši prodejní maloobchodní sítě doplňuje přes 100 000 samostatných prodejen. Naše produkty vyrábíme ve 40 výrobních zařízeních v 25 zemích světa. V nich ročně vyrábíme kolem 150 milionů páru bot. Jsme jednou z nejznámějších světových prodejních značek" - uvádí na svém webu bata.cz společnost.

***

Tomáš Baťa vždycky vnímal Zlín jako svoje rodiště. A i když v Kanadě žil celé půlstoletí, do domoviny se rád vracel. „Nešlo jen o sentiment. Nacházela tady inspirace, energii, odpověď, vždycky tamy poookával,“ konstatoval Velev. „Rikával, že má dvě místa, kam rád zavítá – kanadskou Batawu a moravský Zlín.“ A miloval valašské lesy.

„Místo oslav práce, tak to ve firmě fungovalo před osmdesáti lety stejně jako dnes“, uvedl Miroslav Hovořák, správce Lesů a statků Tomáše Baťi na Valašsku, který svého šéfa stále nosí ve své paměti. Živě si vzpomíná na první setkání s ním: „Podal mi ruku a řekl: Bud vám to půjde anebo půjdete, a to když si každé ráno započkujete, máte o motivaci postaráno.“

Lesy a statky Tomáše Baťi se sídlem v Loučce ve Valašském Meziříčí vznikly krátce po restitučním řízení a navrácení historického majetku světové známému podnikateli prvního ledna 1993. Počátkem dvacátého století se v rychlém sledu vystřídalo několik majitelů, aby Loučské panství v roce 1918 kupil od přerovského advokáta dr. Augusti-

na Lipčíka Tomáš Baťa, otec současného majitele. Na místě bývalého zámečku, vybudovaném patrně v sedesátých letech sedmnáctého století, byla postavena před deseti lety nová, architektonicky střízlivá a původní objekt připomínající budova, kde je dnes sídlo firmy. K němu přilehlá původní přírodně krajinná zámecký park anglického typu. „Důkazem Baťova vztahu k malé vesničce na Valašsku jsou tyto javory,“ řekl v televizním rozhovoru správce Hořák, „co kmen, to jeden člen rodiny. Jsou tady od roku 1993, prostřední zasadil Tomáš Baťa. Kromě toho, že zde pan Baťa ml. rád tráví svůj čas, konají se zde i jeho pravidelné porady s lesním personálem. Majitel má o lesní hospodářství i výkon práva myslivosti velký zájem, vždy když přijel do republiky, nechal se provézt revíry, přičemž nás častoval všeobecnými otázkami. Kvalitní péče o les, rozvoj všech jeho funkcí, stejně jako myslivecké hospodáření vždy patřily k prioritám rodu, a na tom nic nezměnila ani vynucená čtyřicetiletá přestávka,“ potvrdil také v rozhovoru v r. 2008 pro časopis Myslivost správce (autor Oldřich Koudelka). Konečně, ještě dnes vzpomínají zlínští občané na to, jak podnikatel Tomáš Baťa ve třicátých letech minulého století při výstavbě továrny i obytných domů nešetřil zeleni ani stromy. A tento vztah k přírodně jeho syn zdědil také.

***

Významná jubilejná národní historie s sebou nesou velká lidská příběhy, jejichž osudy nesmazatelně ovlivnily chod dějin. Jedním z vizionářů, s nímž je spojen rozmach světového průmyslu, je Tomáš Baťa mladší, k jehož nedožitým stým narozeninám se Česká národní banka rozhodla věnovat jeho odkazu stříbrnou pamětní minci s nominální hodnotou 200 Kč. Pamětní mince s motivem Tomáše Baťi mladšího je další razbou, která nepatří jen do sbírek numismatiků.

Je sofistikovanou vzpomínkou na velkého člověka, jehož oddanost ušlechtilým idejím slouží jako vzor již několik desetiletí. Averz mince tvoří grafika v marketingovém stylu firmy Baťa, věrný portrét Tomáše Baťi mladšího pak zdobí reverzní stranu. Návrhu obou stran se zhostil Josef Dostál, DiS., jehož mo-

del vyhodnotila komise jako nejzdařilejší z 28 soutěžních. Medaile z ryzího zlata vyšla v „baťovském nákladu“ 99 kusů, přičemž každá z nich je číslovaná. Na lící straně je opět mistrně zpodobněn Tomáš Baťa mladší v sobě nesoucí investiční hodnotu. □

Zdroj: Ct24, Wikipedia, iDnes, The Bata shoes Museum, Toronto

Pani Sonja Baťová svého manžela následovala po celém světě. Založila nij. světově unikátní "The Bata shoes Museum" v Torontu

MARTIN ZATOVKANUK, PRÁVNÍK a NOTÁŘ

České a slovenské komunitě nabízím právní poradenství a řešení v těchto specializovaných oblastech:

Z-LEGAL

- fyzická a psychická újma způsobená při dopravní nehodě či jinak
- obchodní právo
- právo nemovitostí

angličtina, čeština, francouzština

- právo obchodních společností, obchodní sporů
- zástavní právo
- pracovní právo

647-669-4369   martin@zlegal.ca
 1984 Yonge St. Toronto ON M4S 1Z7

Prvním podzimním měsícem mě často provází báseň Září. Karel Toman ji složil v roce 1918, posledním roce války, kdy se vážil další osud našeho národa.

“V uvolněném verši a nejrafinovanější zkratce nenapodobitelné inten-

zity bylo vysloveno nitro člověka a jeho zakotvení v zemi a jejích tradicích”, napsal o verších Tomanovy zralosti historik Jaroslav Marek (Česká moderní kultura, 1998). O pár měsíců později vital už Toman příjezd T.G. Masaryka do Prahy básní Pozdrav T.G.M. Výrazové oproštění přivedl zde do krajinosti, takže verše připomínají dětskou říkanku. (Také jsme se je na obecné škole učili.) Ale přitom do nich vložil víru, že protikladnost dvou tradic, jež prostupují dějiny našeho národa

- svatováclavské a husitské - překoná právě osobnost a dilo prvního prezidenta a že dojde k jejich tvořivé koexistenci. Tuto víru jako by vložil nově vzniklé republice do vínku.

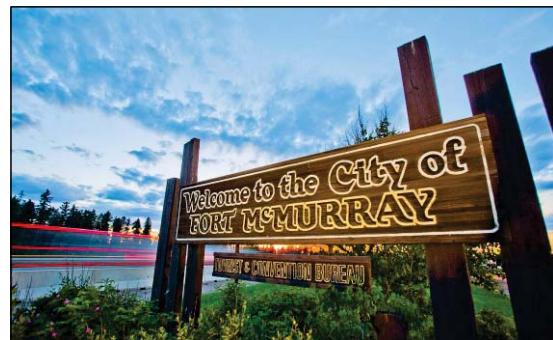

Fort McMurray Excursion

For ND Petr Schubert (2)

I omitted to mention that along the way learned that before the arrival of Europeans in the late 18th century, the Cree were the dominant First Nations people in the Fort McMurray area. The Athabasca Oil Sands were known to the locals and the surface deposits were used to waterproof their canoes. In 1778, the first European explorer, Peter Pond, came to the region in search of furs, as the European demand for this commodity at the time was strong. Pond explored the region farther south along the Athabasca River and the Clearwater River, but chose to set up a trading post much farther north by the Athabasca River near Lake Athabasca. Nevertheless, his post closed in 1788 in favor of Fort Chipewyan, now the oldest continuous settlement in Alberta. In 1790, the explorer Alexander MacKenzie made the first recorded description of the oil sands. By that time, trading between the explorers and the Cree was already occurring at the confluence of the Clearwater and Athabasca Rivers. The Hudson's Bay Company and the North West Company were in fierce competition in this region. Fort McMurray was established there as a Hudson's Bay Company post by 1870, and continued to operate as a transportation stopover in the decades afterwards. The Alberta and Great Waterways Railway arrived in 1915 complementing existing steamboat service. The community has played a significant role in the history of the petroleum industry in Canada. Oil exploration is known to have occurred in the early 20th century, but Fort McMurray's population remained small, no more than a few hundred people. By 1921, there was serious interest in developing a refining plant to separate the oil from the sands. Alcan Oil Company was the first outfit to begin bulk tests at Fort McMurray. The nearby community of Waterways was established to provide a terminus for waterborne transportation, until 1925, when the Alberta and Great Waterways Railway reached there. Abasands Oil was the first company to successfully

grew to over 1,100 barrels/day by World War II, and Fort McMurray was set up by the US and Canadian forces as staging ground for the Canal project. Fort McMurray and Waterways amalgamated as the village of McMurray (the "Fort" was dropped until 1962, when it was restored to reflect its heritage) by 1947, and became a town a year later. Fort McMurray was granted the status of new town so it could get more provincial funding. By 1966, the town's population was over 2,000. Nevertheless, on August 14, 1996 Fort McMurray lost its town status and became an urban service area (hamlet) – it had something to do with funding. In 1967, the Great Canadian Oil Sands (now Suncor) plant opened and Fort McMurray's growth soon took off. More oil sands plants were opened up, especially after 1973 and 1979, when serious

political tensions and conflicts in the Middle East triggered oil price spikes. The population of the town reached 6,847 by 1971 and climbed to 31,000 by 1981, a year after its incorporation as a city. According to the 2010 census, approximately 76,797 people live in Fort McMurray.

After we moved into our respective rooms at the Sawridge Inn, we met again at 17:30 in front of the hotel to board the bus and go for a visit of the Heritage Park, where we should walk through the history of Fort McMurray and the Wood Buffalo Region. This 2.7 ha site contains seventeen his-

was flooded and it was too late, as they close at 18:00. We never learned which of the two prevented of large artifacts, and a Historic Resource Center. Unfortunately, the skansen was flooded and it was too late, as they close in 20 minutes at 18:00. We never learned which of the two prevented our visit. Instead, we proceeded to the next item on our itinerary, namely the Fort McMurray Marine Park. It is located along the Clearwater River in the lower town site on Clearwater Drive. We arrived at the 1.6 ha site at 18:00 and it was neither flooded, nor closing. It is at the original location of the shipyards, where, after spring break up, passengers and freight destined for the north were transferred from rail to ship or barge. This site is the only shipyard remaining in the province of Alberta and it preserves, displays, and interprets a significant component of Northern Alberta's and Northern Canada's transportation history. The gnawing question here is, of course, what makes it a marine park. After all, "marine" is an adjective for things relating to the sea or ocean. The Marine Park showcases

Nové divadlo v Torontě uvádí
renesanční burlesku
Lope de Vega

Komedie lásky a žárlivosti

Režie: Brigita Hamvašová

Pátek 7. 11. 2014 – 8:00 hodin
Sobota 8. 11. 2014 – 4:00 a 8:00 hodin
Neděle 9. 11. 2014 – 4:00 hodiny

Rezervace:
(416) 463 – 3182
nove.divadlo@gmail.com

Maja Prentice Theatre

původně Burnhamthorpe Library Theatre

3650 Dixie Rd., Mississauga

Jihozápadní roh Dixie & Burnhamthorpe

Vjezd na parkoviště z Dixie • Parkování zdarma

Canadian
Institute for
Czech
Music

In conjunction with

**Opera By
Request**

Present the North American Premiere of

Jakobín
by Antonín Dvořák

A semi-comic village opera in three acts.

Sung in Czech with English surtitles.

Accompanied by an instrumental chamber ensemble.

7:30pm, Friday, October 24th 2014,

at Trinity St. Paul's Centre.

Featuring:

Danielle Dudycha, John Holland, Michele Cusson,

Michael Robert-Broder, Ryan Harper, Lenard Whiting,

Andrew Tees, Domenico Sanfilippo, Jenny Cohen

The University of Toronto Scarborough Chorus (Whiting dir)
and Music Moves Kids (Erin Armstrong dir.)

For Tickets and Information visit

www.canczechmusic.ca

With kind support from:

extract oil from the oil sands through hot water extraction by the 1930s, but production was very low. Fort McMurray's processing output gradually

historic buildings dating from 1914 to the late 1940s, a collection of large artifacts, and a Historic Resource Center. Unfortunately, the skansen

The restaurant is touted as an option for those who are looking for a dining experience and not just a meal. It allegedly defines modern sophistication and exquisite cuisine. □

Photo Author and Wikipedia
TO BE CONTINUED

Pochyb dohlodaly, pevné odhadlání zůstat se nalomilo a já se Joan svěřil o své cestě ke kanadskému konzulovi. Myslím, že v tom momentě jsem v jejich modrých očích zahlédl záblesk radosti. Možná, že ne. Dobre věděla, že jakékoli definitivní rozhodnutí ve věci našeho přesunu musí přijít z mě strany.

Netrvalo to dlouho a příšlo. V American Express se stále zvyšoval rozsah pracovní náplně a od šéfa kanceláře přicházely stále urgentnější vybídky zvýšení pracovního tempo, protože vedení dole na Wall Streetu považovalo úrad na "Páté avéne" čím dálé méně výdelečný. Krátkodobým výsledkem bylo další znevokování zaměstnanců, a v polovině května jsem dal výpověď. Ten dlouhodobý příšel do konci roku, kdy byla kancelář na Paté třídě zrušena. Časně ráno v sobotu 22. května se se mnou na nádraží Grand Central Joan rozloučila. Byly jsme oba naměkká. Věděli jsme sice, že se za měsíc zase uvidíme, ale právě ten měsíc bude, co se týče naší budoucnosti, hrát obrovskou roli. Každý z nás bude muset udělat dalekosáhlou rozhodnutí. Joan sama ve stále ještě poněkud cizím New Yorku ohledně dnes již kompletně zařízeného bytu, já v neznámém tichomořském prostředí další cizí země, kde se mohu odhodlávat zapustit kořeny. Bylo by to poprvé v mé životě, co bych takové rozhodnutí udělal na vlastní pěst. A vůbec: neutikám tady z boje, a neříkal takovému počínání Hitler, když jeho armády utíkali před Rudou armádou, eufemisticky strategické zaujmouti nových pozic?

HLEDÁNÍ ŠTĚSTÍ U CIZÁKŮ

Pro ND Jan Drábek (27 a 28)

Není divu, že už někde u Albany jsem cítil první náznaky migrény. Navíc ten vikend zasáhla celé východní pobřeží první horká vína - bylo vlnko a přes třicet stupňů. Ještě to nebyl vrchol, ale mně to stačilo. V první kanadské zastávce Lacleo jsem ještě stačil předat patřičné dokumenty a úředník mi tam oštemploval emigrační kartu. Do Montréalu jsem však už dorazil skoro poloslepý. Musel jsem tam na lavičce čekat několik hodin, než jsem mohl nastoupit do vlaku, který mne vede napříč Kanadou. Průvodci mi ukázal jakousi komůrku, ve které budu teď tři dny a tři noci sám hospodařit a zeptal se mě, jestli si chci zamluvit místo na večeři v jídelním voze. Zakroutil jsem hlavou a si pavě ho poprosil jen o kalíšek vody.

Když mi ji přinesl, měl jsem už připravenou oblibující pilulku zvanou florinal. Spolkli jsem ji, převlékl se do pyžama, zamkl dveře do kupé a vsunul se pod deku. V tu chvíli mi už všechno kromě spánku mohlo být ukradené.

110-3

Ráno jsem otevřel oči a chvíli jsem ve svém kokonu nehybně ležel. Poslouchal jsem, jak kola pode mnou rytmicky narážejí na mezery mezi kolejemi. Kanadskými kolejemi v kanadském vlaku, řítícím se po kanadské krajině někde v západní části provincie Ontario - té provincie, ve které se narodila ta největší lásku mého života. Moje Joan.

Býlo mi dobré. Cítil jsem se tady doma. Po chvílce jsem se na loktech pozdvihl a podivil se oknem ven. Nevěřil jsem svým očím. To, co tam někdo přede mnou rozprostřel, jsem dosud viděl jen v širokohlých snímcích cestovních krátkých filmů. Černé lesy se střídaly s jezery se zrcadlovými hladinami. Nikde ani člověka a na všecku tu krásu svítilo sluníčko jako by to bylo samosebou. Tady přece nikdy nemůže přesát. Žádné silnice, výfuky nebo obrovské reklamy na Zubní pastu. Jen ty lesy, všechna ta voda a tu a tam nějaký ten překvapený srnec.

U snídánu mně steward posadil ke stolu s mímě baculatou, ale stále ještě elegantní Angličankou, která se o sto šest ládovala obrovskými lívanci s jahovým syrupem a přiloženými klobáskami. Pozdravila mne, ale pak se hned zase soustředila na své lívance.

"Tak co, kdy přijdou ty Indiáni?" zeptala se najednou když zkonzumovala i ten poslední. "Pardon me?" - "No ti Indiáni, co prý útočí na každý vlak." - "Je neděle. V neděli mají volno," hrál jsem to s ní a Angličanka to ocenila zasmíním. - "A pak ještě nejsme na přeřii. Tam je pro jejich koně lepší rozjezd," přidal jsem. Ukázalo se, že Angličanka jede do Edmontonu v Albertě. Chce tam začít nový život. Před čtrnácti dny ztratila manžela. Vyjádřil jsem jí svou soustrast a zároveň obdiv, že se tak záhy po jeho smrti pouští do tak náročného akce. One pak věc blíže upřesnila vysvětlením, že manžela – toho bastarda – ztratila tím, že se s ním nechala rozvést. "Soudstal s polovinou Londýna a ne vždycky jen s tou ženskou polovinou. Chvíli to ale trvalo, než jsem zjistila, kde vůdce má ty svý peníze zastrčány. Teprvé pak jsem ho hnala před soud. Ted' jedu do Alberta investovat. Do oleje. Rodinné život už mně může být ukradený."

Řekl jsem jí, že já jedu až k Pacifiku, že nemám ani dolar na nějaké investování a že s tím rodinným životem teprve začínám. Pozorně poslouchala. Dokonce mi snad i trošku záviděla. Kolem se mihala kouzelná krajina, popřejí jsme žalostně slabé kanadské kafe a porovnávali svá kanadská očekávání, každý na opačné straně Skalistých hor. □

DOKONČENÍ PŘÍŠTĚ

TLUSTOKOŽCI, TEDY SLONI A NOSOROŽCI

Pro ND Miloš Ondrášek

V novinách se psalo o 72letém španělském králi, že se zranil v Botswaně při lově afrických slonů. Juan Carlos se stal terčem nespokojenců, že jeho výlet na slony stál španělské poplatníky 20 tisíc euro a navíc že král je honorárním prezidentem World Wildlife Fund Espana, organizace, která „shání peníze pro ochranu divoce žijících zvířat. A Španělsko se topí ve finančních problémech. Tim se ale nebudu zabývat. Ve veterinářní službě Botswana jsem působil dva roky, vyslal mne tam australský úřad pro podporu rozvojových zemí. Moje tamníjší pracoviště bylo vzdáleno od hlavního města Gabarone ledemenní jízdu terénním autem ve výmolech hlubokého písku, se silnicí to mělo málo společného. Všechny dopravy tam neexistovala. S manželkou jsme žili v rozlehlé vesnici bez elektrického proudu (vzali jsme si s sebou 5 kg zrnkové kávy a elektrický mlýnek - jiný jsme s sebou neměli), svítily jsme svíčkami, vedle Bantu domorodců se tam nedalo napočítat více

počet z tam několik desítek milionů než dvacet Evropanů. Křováci, dnes se jim říká Sanové, původní obyvatelé pouště Kalahari, tam chodili občas jen na nakupy. Pokud v jediném tamějším obchodě něco obstarávali k jídlu, byla to majonéza, jinak žili životem sběračů (bobule, tobolky, kořínky, semena) a lovčů, zejména antilop. Naše již dospělá dcera jednou přijela z Austrálie za námi, vzal jsem si deset dnů volna a odjeli jsme na samý sever Botswany do národního parku Okavango, snad posledního afrického ráje divoce žijících zvířat. Je to jiný svět než savana zvaná poušť Kalahari. Z Angoly tam přitéká feka, která se větví do nespočet ramen, tvorí bažiny a vsakuje do země, nikam se nevlezá.

Jeli jsme v otevřeném jeepu, uviděli kolem deseti slonů, zamířili jsme k nim. K témtu několikrát zvítězit se připojila další a nárok jsem byl obklopen hradbou slonů bez možnosti úniku. Zachovávali si od auta vzdálenost takových patnácti metrů, pro as roční slúně jsme byli novinkou, přiblížilo se k nám a chobotem začalo osahávat volant jeepu. Seděl jsem za ním bez hnuti. Fotografovat jsem nechtěl. Ze stáda se náhle směrem k nám vyřítila jako lokomotiva velká samice, zda to byla matka sluněte či jeho opatrnice, to nevím, sociální struktura sloňího stáda je složitá (pro nás, nikoliv pro slony), čelelem se opřela o bok auta a rozhoupala je. Viděl jsem její hlavu, čelo a oči ne více než metr od sebe. Bylo to pro mne vzrušující jako pro parašutistu výskok z letadla. Pro mojí dceru, seděla v autě za mnou, to nebylo vůbec vzrušující, ale úplná hrůza, vzkýkající si zakryla oči. Slonice nás chtěla upozornit, že tam nemáme co dělat, že jsme se bez zpátní pronikli do jejího hájenství, odvedla slúně, stádo se zvolna rozptýlilo a uvolnilo nám cestu. Po tomto dobrodružství dcera začala sibrat funkury, řežby a kresby slonů a jak říká, je to bezpečnější než se stát středem

živého zájmu těchto obrů. Jsou možně než jejich asisiř bratranci, na první pohled rozpoznatelní podstatně většími ušními boltci, které jim usnadňují odparování. A odhání jim mouchy tse-tse. Ptáci zvaní klubáčci zbabaví slony koňžními cizopasníků. V domnění, že táborejme na bezpečné místě, jsme při přípravě večeře přehlédlí, že ke stanu, před kterým jsem sušil sněrovací boty, se přiblížila hyena čabráková a jednu botu odnesla. Tentokrát jsem pocítil hrůzu já, rozběhl jsem se za ní, marně. Dvě nohy a jedna bota v poušti plné trných keřů a štěrku není dobrá kombinace. Ráno jsem naštěstí botu našel s ohlomenou gumovou podrážkou. Po návratu do vesnice, kde jsme bydleli, ji místní domorodý příručí v obchodě, vyznal se ve všem, provizoricky opravil. Náhradní podrážku vykrojil ze staré pneumatiky. Obuvník tam nebyl, domorodci chodi bosí. Jindy se mi porouchal psací stroj, válec se přestal posouvat, spravil jej kouskem chirurgického hedvábí.

Můj pracovní obvod byl velký jako Čechy a Morava, nomádními křováky řídce obydlený. Před sto lety tam správa Jižní Afriky vyslala několik rodin holandského původu, aby se tam zavedly pastevní chov dobytka a současně vytvořily jakousi hráz proti možné územní expanzi tehdejší západoafrické německé kolonie, dnešní Namibie. Usadili se tam, jejich potomci, farmáři, mne volávali k nemocným zvířátkům nebo očkovacím akcím. Jeden z nich se mne jednou zeptal, zda by mne nezájímalo se vydat s ním a skupinou jeho přátele na lov lvů. V Tanzánii jsem takovou rizikovou povídankou zažil, Masájové lovili lvy ozbrojeni pouze ostěpsy a tak dokazovali statečnost. Tentokrát by zajistělo a něco jiného, a jak my hůly zdůraz-

něno, louv se zúčastní i Jihoafrický Christian Barnard, který první transplantoval srdce a byl tehdy světově slavnou osobností. Z pracovních důvodů jsem se výpravy nakonec nezúčastnil, louv přítomná televize natáčela zastřelení Ivice, která měla pod sebou lvíče. Došlo k soudnímu řízení proti farmáři a chirurgovi, vkleče jsem dekóval exilovým Pánu Bohu, že jsem u toho nebyl. Krátce na to moji vesniční projela skupina německých studentů, utábořili se směrem k Okavango fece, v noci lev vytáhl z okraje jejich stanu spící divku, kamarádi se pro strach ani nepohnuli a nepomoh-

li. Lev ji nechal ještě životu před statnem a za malou chvíli se pro ni vrátil a odvlek. Dva policisté se vydali po stopě, zastříleli prvního lva, na kterého narazili. Požádali mne, aby provedl pitvu a potvrdil, že vystopovali lidozrouta. Vystopovali.

Nedávno jsem viděl v australských novinách fotografií nosorožce, visel přivázán za všechny končetiny hřebtem dolů a visel na laně pod vrtulníkem, který ho převážel do jihoafrického národního parku, opatřen proti pytlákům. Ve volné přírodě přy hrozí v Jižní Africe vyhubení těchto zvířat, u kterých na jejich na čenichu a u některých druhů i nad očima vyrůstající roh je stále vyhledáván na asijském trhu jako všechno pro staré unavené pány. Tento roh ovšem nemá nic společného se skutečnými rohy jiných kopytnatců, jsou to jen stromeňné chlupy. Může být ale až metr dlouhý. Se zájemem jsem sledoval v Austrálii televizní reportáž o transportu tuňáků živou tzv. bílých nosorožců ze ZOO ve Dvoře Králové do Keni ve Východní Africe. Šlo o nosorožce tuponosého, kterého popsal zoolog White, proto se mu říká bílý, i když je černý. Jiné vysvětlení nabízí zkromolení holandského výrazu "wijd", široký, s odvoláním na čtercovity tvar horního pysku. Nosorožec dvojrohý je také černý, ale na rozdíl od předchozího jeho horní pysk se podobá háku, u obou jde o přízuposobení při hledání potravy. Letecký transport těchto "bílých" zvířat z Prahy do Nairobi byl riskantní, přežila ale dobré a bavilo mne, jak je doprovodný oslovětovatel při vykládání česky pobízel „tak poleze“, dobré mu rozuměla! Australští diváci si možná myslí, že šlo o sváhlostní, východoafrický dorozumívací jazyk. Na oslavu 28. října přišel do Melbourne z Canberra

PRÁVO JEDINCE EMIGROVAT, PRÁVO STÁTU SI VYBÍRAT

Pro ND Ota Ulč

Z takového práva jedince ale nevzniká automatická povinnost státu vyhovět každému, i bezcennému, sebevíc neutraktivnímu žadateli, tak jak se domáhá Eric Holder, Obamův blízký spolupracovník ve vládní funkci Attorney General.

Kde jsou ty časy, kdy se od nových příchozích automaticky předpokládala jejich povinnost se sami o sebe postarat a nespolehat na stát, aby plnil žebřáckou misku...

Notnou změnu v teorii i praxi v šedesátých letech minulého století způsobil nový imigracní zákon, o jehož prosazení zvlášť věhemenně usiloval senátor Edward Kennedy. Dřívější kritéria na základě kvot, rezervovaných jednotlivým národnostem, nahradil přibuzenským vztahem k žadateli. To vedlo k nevyhnutelnosti, že brána se uzavřela ve prospěch užitečných, národu prospěšných vzdělanců (hodnocených podle výsledků systému například kanadským), nyní však s preferencí pro tucty strejcov a sestřemic bez jakékoli užitečné kvalifikace, v přemnohých případech bez schopnosti či ani zájmu aspoň trošku se seznámit s jazykem nového pohostinného prostředí.

Pomíjená kritéria, jako přednost žadatele pro parazitismus - žít v veřejné podporě, se sklonem ke kriminálnímu počinání, mizeriou školní docházka a školním výkonem vůbec, hodně drog a alkoholu, zejména za volantem (většinou bez řidičského oprávnění), nepřispívá k dobré pověsti, aby někdo na takové slabůstky upozornoval.

Neradostný výsledek nenechal na sebe dlouho čekat: v průměru 85 procent legálních přistěhovalců přichází z prostředí zemí tzv. Třetího světa čili se značnou pravděpodobností chudoby, vysoké porodnosti, asociačních sklonů, s téměř jistotou o změně priorit: od povědomosti za vlastní osud přesunout na stát, ten ať se doživotně postará. A abnormální se stane zcela normální realitou.

***

V nedávném textu (Neochota dávat přednost skutečnosti před přízraky – redakce uvede příště) jsem jmenoval pět statečných, politicky nekorektních odvážlivců – a všichni z nich černoši. Prv-

ní mnou jmenovaný je Thomas Sowell, ekonom s bází v kalifornském Hoover Institutu, autor velkého množství publikací jako například knihy *Intellectuals and Race* (Basic Books, 2013). V ní si trouf zmínit se o samozřejmosti „Když si lidé zvyknou na přednosti zacházení, posléze připadně zacházení bez privilegií poklá-

dají za diskriminaci.“ S přesvědčivými důkazy odmítá onu pohodlnou populární premisu, že prapříčinou chudoby, skoro všechno utrpění, je racismus. Tak se tvrdí bez ochoty zamyslet se nad skutečností, že přemnoho nedávných přistěhovalců, kteří započali v novém prostředí s nevábnou kariérou myčů nádobí, se za několik málo roků propracovali do střední třídy s dvojnásobními příjmy v porovnání s obyvatelstvem anglosaského původu. Celonárodní census potvrzuje, že nejúspěšnější se svými výkony v USA jsou přistěhovalci z Indie, rovněž i Číňané, Iránči a Libanonci. Tak se dokonce daří i etnickým skupinám, které přijely ke zdejším břehům s pramalou či dokonce žádnou znalostí anglicky.

Téměř čtvrtina domácností, dorazivších z Nigérie, dosahuje ročního příjmu ve výši více než 100.000 dolarů, což je výkon pouhé desetiny původních černošů, nyní důsledně přejmenovaných na African-American. Onen jeden milion uprchlíků z Kuby, Castrova ostrovního ráje, z původního plahočení v rolích oněch myčů nádobí, vrátných v městech a dříčů, plahočících se při sklizni úrody na plantážích.

Už v roce 1990 přemnoho již po-

výšilo do ekonomických rolí s dvojnásobným příjmem původních floridských starousedlíků.

S výjimkou jednoho televizního zdroje (Fox News Channel), normou veleopatrnost medií, jejich obavy, že zmínka o samozřejmostech - vraždění ve vlastních řádach - by vedlo ke ztížení rasové situace, a proto se mléči o disintegration - rozpadu, kolapsu černošské rodiny, této prapříčiny. Před rokem 1960, víc černošů uniklo chudobě než v pozdějších letech, se vším důrazem na privilegiích, preferenčním zacházení dle nadekretovaného, památného užitečného systému - eufemismu Affirmative Action a prosazování multiculturalismu, diversity za každou cenu.

Mediální poseroutkovství se nejznamenitěji prokazuje v nesdělování sdělovacích prostředků o náši, jehož se dopouštějí mladistvé černošské gangy v útocích na bělochy. „Jestliže něco povede k rasové válce, bude to politická korektnost sdělovacích prostředků, počínání intelektuálů, a mnohých educational institutions. Občasní odvážlivci si zaslouží značné zasadutování. Mezi takovými Sowell gratuluje ke zrodu knihy autora Colina Flahertyho s názvem *White Girl Bleed a Lot* („Bílá dívka hodně krváčí“), s podtitulem *The Return of Racial Violence to America and How the Media Ignore It*, že rasové násilí se vraci a media dávají přednostnic takového nevidět.

Na oslavách národního dne 4. července, v Milwaukee, městě piva, banda černošských výrostků zaútočila na několik bělochů, což nebylo nic neobvyklého - ve svém provedení, jakož i v pasivní reakci policie a politického establišmentu, reagující s nehoráznou lží, že to přece nemělo nic společného s racismem. Mnoho takových případů je k dispozici, jakož i takzdejší reakce zdrojů jako Chicago Tribune.

K dosažení jsou i jiné užitečné zdroje, jako knihy, které napsal Paul Kersey o městech prospěrujících ve správě bělochů, poté devastovaných v černošské péči. Například o Birminghamu (*The Tragic City*) či Detroitu (*Escape from Detroit*). Můj zdroj: Thomas Sowell, *Race-Hustling Results*: Part III (Townhall.com, 24.10.2013).

***

Druhým, v pořadí kurážných velikánů, jímž salutuje, je Walter E. Williams, rovněž černoch a ekonom jako Sowell, ale na rozdíl od jeho báze na kalifornském výzkumném Hoover Institute, Williams vyučuje na univerzitě

George Mason ve Virginii, takže se musí potkat se spoustou nehorázných nepříjemností. Studenti pravidelně protestují proti přítomnosti politicky nevhodných osobností. Cílem jejich nenávisti nedávno byla Condoleezza Rice, černoška, bývalá ministryně zahraničních věcí. Na univerzitě Rudgers se nedávno vásnivým protestem zabránilo jejímu vystoupení, aníž by někomu byla vadila přítomnost Hillary Clintonové, následně ministryně v téže resortu, která jako senátorka přeče hlasovala ve prospěch invaze Iráku.

Organizace, které mají ve své firmě prosazování lidských práv, současně zdůrazňují potřebu, nevyhnutelnost privilegií pro černošskou klientelu, což černoch Williams pokládá za ponížující. Přednostní kritéria, jejichž závěrečným výkonom je slavnostní předávání podvodného promočního certifikátu.

Podle Williamse se Američané stávají snadnou kořistí šarlatánů, v jejichž úspěšném dosahování hlučnou národa a vytváření historické amnesie. Při celonárodním zjišťování znalosti vlastních dějin - graduanti v posledním 12. ročníku povinné školní docházky, v roce 1990 (aniž by v pozdějších letech došlo k jakémukoliv vylepšení), jich téměř polovina nebyla schopna určit století, v němž došlo k občanské válce Severu proti Jihi. Většina dospělých Američanů nebyla, a stále něj, schopna uvést jméno prezidenta, který nařídil svržení atomové bomby a proti komu za druhé světové války Američané vlastně bojovali.

Politická korektnost se plnou vervou projevuje v přepisování učebnic pro žáctvo v jakémisi jejich vzdělávání. Kapitola zabývající se událostmi 11. září 2001, což aspoň prozatím zůstává tím nejvícejším útokem na americké pevnině, neobsahuje ani zmínku, že tak učinili jaci si muslimové ve službě islámského džihadu. Loňského roku v Bostonu, při závěru maratonu, se dvěma bratřími přistěhovalcům podařilo pořádně třeskutě se zviditelnit. Jejich iniciativou komentovalo čečenský prezident takto: „Jakýkoliv pokus nějak spojit Čečnu a bratrity Tsarnajevy Tamerlana a Dzhokara (anglicky slabikováno), pokud se skutečně provinili, je zbytečné. Oni vyrostli v USA, tam se formovalo jejich myšlení, musíte se po kořenech zla rozhlížet v Americe.“

Sowell, Williams a přemnoží další užiteční odvážlivci se budou muset hodně tužit, aby se jim takové utkání přece jen povedlo. □

Tiskařský šotek, známý to zlomyslný, údajně neviditelný, a tedy i nepolapitelný postrach všech redaktorů, šéfredaktorů, korektörů, sa-mozajejmí i něžného pohlaví, co ten se nadělal a ještě nadělá vše-

jakých kousků. Slitování nemá s ním, pohodlně se usadí nejen v redakci kdekoliv, bulváru, ale bez výjimky také v seriozním deníku, týdeníku, měsíčníku, a nejen tam.

Bůh čím mávne (že by nějaký kouzlený proutkem?) a z pestro-

**O šotkovinách
aneb
Práci novinářů
zdar,
šotkum zmar**

Pro ND Miloš Vsetinský

barevných letniček se stanou neméně pestrobarevné ledničky, z odborné poroty porota odporná, někdy zamění fotografie, titulky, jindy obrazy holandských mistrů 17. a 18. století za stejně starobylé... No nejsou šotkoviny někdy také k popukání? Horší ovšem je, když ten zlomyslník nechá před operací upcat pacienta či pacientku...

Ale chytě šotka! Máme s ním také zkušenosť, a dokonce v souvislosti s jazykovým minifejetonem, v němž jsem psal o zlomyslném, nevybíratelném řádění šotků. Otevřu noviny, přečtu titulek a ejhle! Ten patří k úplně jinému minifejetonu, který už byl před měsícem uveřejněn. Čtenáři si určitě myslí, že nemá všecky pět pochodem. Šotek, ten musel být radostí bez sebe, jak se mi pomstil za to, že se o sobě a svých kamarádech nedočetl nic dobrého. Ale vydřte si to s tím zákeřným drzounem... V novinách, časopisech i v knihách jsou jeho kousky o to horší, že v nich zůstanou navždy. A omoulovat se za kdejakou šotkovinu v následujícím vydání? Kdo by to dělal? To by se musely postížení uomilovat. Na internetu, tam si s řáděním i toho nejšotkovitějšího šotka snadno poradí – webdítor prostě šotkovinu vymaže, opraví. Má to ale jeden háček. Jistě vás napadlo jaký. Ano, někdo musí webdítora na šotkovinu upozornit. Jínak by tam zůstala na věčné časy...

Tým fact-checkerů by to chtělo na šotky a jejich kousky. V Americe v seriozních časopisech, jak jsem se dozvěděl, ověřují nejen každé jméno, letopočet, odborný termín, každé slovo, ale dokonce třeba i to, zda foukal silný vítr. O tom, že se šotkum každý den „práce“ daří, není pochyb. Ti uličníci se dobře baví, sňejí, někdo se pochopitelně směje s nimi, jindy však skřipe zuby, vstávají mu hrůzou vlasy na hlavě. Není se co divit. Práci novinářů a korektörů zdar, šotkum zmar! □

JSME TU PRO VÁS: www.masaryktown.ca

REDAKCE TEL.

(647)608 1713

FACEBOOK

Masaryktown Toronto

Je září a různé epidemie se rozbíhají, popřípadě se rozbíhají hrozby epidemí jako je oblastní chřipka a také televize je plná Eboly, jak se říší, kde se říší a proč se říší. Nenapadá snad jen mě, že říšení těchto chorob je zábranitelné dobrou hygiénou. I prezident USA, který má jistě mnoho záležitosti k zamýšlení – například kam namířit řízené střely – měl minulý rok řeč k narodu, aby si myli ruce a tak zabránilí říšení chřipky.

Počátkem října proběhla v tisku zpráva, že od roku 1990 do 2010 o 2 miliardy více lidí na světě má přístup k dobré pitné vodě. To je velmi potěšující, že se blížíme přímo římskému ideálu aby většina obyvatelstva měla přístup k dobré vodě. Ale pořád 783 milionu lidí na světě nemá přístup k čisté vodě a z nich 6 – 8 milionů na následky používání nečisté vody umírá.

Římské město mělo ve 2. století n.l. 11 akvaduktů, které přiváděly vodu pro milion obyvatel, 400 litrů na osobu a den. Skoro stejně množství jako dnes. Psní o těchto akvaduktech města Říma ale vzbuzuje dojem, že hlavní město velkého impéria bylo zásobováno vodou, zatímco menší města zakládaná po celé západní Evropě pod římským vládou se musely spokojit se studnami nebo znečištěnými řekami, popřípadě cumulánem oblázků, aby zahnalí žízeň. Římané zakládali města, protože to byly přirozeně správné jednotky. V této nové zakládaných městech - hlavně v západní Evropě, kde se ještě v 1. století př.n.l. prohnáeli lovci lebek - se usazovali římskí obchodníci a hlavně legionáři, kteří zakončili svou službu v legiích, a místní obyvatelé, kteří prohráli válku a rozhodli se "if you can't beat them, join them" jak zní jedno velmi trefné anglické přísloví.

A protože Římané založili stovky měst v západní Evropě, postavili také stovky akvaduktů. Další akvadukty byly postavené v sice urbanizované, ale prasné a živně výhodní části impéria, jako v Sýrii, Judei, Malé Azii, Řecku a Ilýrii. A staroslověné Athény se ve 2. století n.l. konec daleko spolehlivě dodávky pitné vody za císaře Hadriána. Akvadukty přiváděly vodu, ale to nebyl konec jejich užitečnosti: voda rozvedená do kašen se nijak nevyplývala. Voda přepadávala a odpadávala do kanalizace odpadky a špinu a "celkově osvěžovala vzduch",

jak si pochvaloval Frontinus, šéf akvaduktů města Říma. V roce 1938 hledali inženýři v okolí města Kolína nad Rýnem čerstvé prameny pitné vody, aby zmodernizovali a zvýšili množství vody pro rostoucí město Měcherník. Po mnoha sondách a pátrání náhle objevili cihlami a betonem vyloženou šachtu, kam

století vyplundrovali město Frankové a pak se ty dva mosty přes údolí staly kamenolomem pro stavební kámen.

Kolín nad Rýnem nedostal jen dodávku pitné vody, ale také odvod špatné vody, kanalizaci. Tato kanalizace fungovala do roku 1890, pravděpodobně vzhledem k tomu, že byla postavena z cihel a

cho, nechal císař Hadrián kolem roku 130 postavit akvadukt, dlouhý 160 kilometrů od města Zaguanau v horách. Fungoval skvěle, ba i Vandaloval jez nechal na počkuji a dodávat vodu.

Ale v roce 695 n.l. dobyli severní Afriku Arabové pod panovníkem Islámů a Karthago rozvrátili. Zničili hrady, zničili přístav, zničili akvadukt... Zdá se, že ničení je v jistých kulturách ceněno, a to dnes.

Ano, to byla velká města – co se ke své velikosti dopracovala právě dobrou dodávkou vody – ale co ta menší? Ve Švýcarsku je malé město Windisch. Bývala to římská Vindonissa, kde se usadila římská legie a postavila si k táboru dobrý přísnus vody a později vznikla kolem tábora vesnice, dnešní Windisch. Vodní přivaděč je 2400 metrů dlouhý a je jen pod zemí. Jeho zvláštností je, že 2000 let nepřestal fungovat. Pořád zásobuje vodou aspoň veřejné kašny ve Windisch, 24 tisíc litrů k hodinu, jako poslušně dodával vodu 22. Legio Augusta a dodavatelům usazeným kolem.

Tedy nebyl důvod ji lámat na stavební kámen. V tom roce 1890 i oficiální místa uznala, že je třeba systém kanalizace rozšířit do dalších částí města a zmodernizovat. Římská kanalizace je teď integrována do moderní kanalizace Kolína nad Rýnem. Ty římské klenby kanálu jsou tak funkční a zajímavé na pohled, že se kanalizační systém města Kolína nad Rýnem stal turistickou atrakcí. Není mnoho měst na světě, kde se turisté hnou do kanálů.

Také severní Afrika měla své vodní dodávky – akvadukty, protože v městech, kde je dnes pustá prasná krajina ožraná od koz a ostrílená od různých teroristů, žily v době římského impéria statisíce lidí.

Samozřejmě severní Afrika měla své specifické výzvy. Jako například Karthago. Karthago zničené ve 3. punské válce v roce 146 př.n.l. bylo znova osídleno místními obyvateli a římskými obchodníky, a jeho přístav byl tak výhodný, že počet obyvatelstva rostl, až se Kartágo stalo hlavním městem

Hojnost dobré, čisté vody ještě zahrála mnoha epidemiím, stejně jako kult Hygie, čistotnosti. Římané se koupali v lázních každý den a tuto novinku přenášeli do nových měst a provincií. Noví provinciálové, smrdíci, se cítili žinamně. A tak se přednostně stavěly lázně, které potřebovaly spoustu vody, a proto se stavěly akvadukty, aby obyvatelstvo nebylo spinavé...

Dnes bereme přívod vody za samozřejmost. Ale je ještě mnoho míst, spinavých a lepkavých, ožraných mouchami, které roz-

VODA

Pro ND Eva Firlová

přicházel velký proud dobré vody v tunelu. Nepátrali dále - prostě instalovali moderní armatury, připojili vodu do moderní sítě a vše bylo v pořádku.

Když se v 1. polovině 1. století germánský kmen Ubii rozhodl, že jejich germánskí sousedi jsou pomatení, že nechtejí být součástí římské civilizace, požádali římskou správu o povolení usadit se na levém, římském břehu Říma. Povolení dostali, a vzniklo malé město Oppidum Ubiorum ve 38 n.l. Aby nebyly řeči, že barbarští kmeny musí brát vodu z Říma, Římané postavili pro Oppidum Ubiorum menší akvadukt. V roce 50 n.l. se u městečka usadil legionářský tábor a rostoucí město dostalo vznesené jméno Colonia Claudia Ara Agrippinensium. Malý akvadukt přestal stačit.

Technické jednotky legií našly využitelné prameny v předhůří Alp, 95 kilometrů daleko. Vzhledem k klimatickým podmínkám (mráz) je přivaděč vybudovaný skoro po celé délce pod zemí, kromě dvou mostů přes údolí. K nalepení množství vody byly přidány během cesty akvaduktu další přidatné přivaděče. A právě jeden z nich objevil a využil v roce 1938. Akvadukt z pohoří Eifel dodával 25 milionů litrů vody denně do rostoucího města. V 5.

tedy nebyl důvod ji lámat na stavební kámen. V tom roce 1890 i oficiální místa uznala, že je třeba systém kanalizace rozšířit do dalších částí města a zmodernizovat. Římská kanalizace je teď integrována do moderní kanalizace Kolína nad Rýnem. Ty římské klenby kanálu jsou tak funkční a zajímavé na pohled, že se kanalizační systém města Kolína nad Rýnem stal turistickou atrakcí. Není mnoho měst na světě, kde se turisté hnou do kanálů.

Také severní Afrika měla své specifické výzvy. Jako například Karthago. Karthago zničené ve 3. punské válce v roce 146 př.n.l. bylo znova osídleno místními obyvateli a římskými obchodníky, a jeho přístav byl tak výhodný, že počet obyvatelstva rostl, až se Kartágo stalo hlavním městem

Hojnost dobré, čisté vody ještě zahrála mnoha epidemiím, stejně jako kult Hygie, čistotnosti. Římané se koupali v lázních každý den a tuto novinku přenášeli do nových měst a provincií. Noví provinciálové, smrdíci, se cítili žinamně. A tak se přednostně stavěly lázně, které potřebovaly spoustu vody, a proto se stavěly akvadukty, aby obyvatelstvo nebylo spinavé...

Dnes bereme přívod vody za samozřejmost. Ale je ještě mnoho míst, spinavých a lepkavých, ožraných mouchami, které roz-

Rímský akvadukt u Tarragony ve Španělsku Foto Wikipedia

římské provincie Africa. A protože nelze pit mořskou vodu, a studně i cisterny nestačily a také se oběas objevilo dletervající su-

náježí choroby. Mnoho míst, kde by prostě mytí rukou čistou vodu zabránilo zbytečným úmrtím a utopení. ▶

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řidi tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo přispěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatitel žádný nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Archiv na webu www.masaryktown.ca Webová prezentace Alena Kottová
Redakční rada: Lanny Rosicky (ČR), Brigitá Hamavašová, Barbara Sherriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajní (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martínní (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č. 119582781RR0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti. Kancelář Iva Ječmen tel: (416)439-4354 (ÚT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová Cell (647)608 1713 Pište vera.toronto@gmail.com
NOSITEL MASARYKOVY CENY UDĚLENÉ ČSSK V KANADĚ V ROCE 2007.

Královský jelen wapiti

Pro ND Jaroslav Vecka

Byla to v roce 1985 a po pětileté lovecké přestávce, v oblasti jízdné za městem Fairplay, v místě, kterému se říká Buffalo Peaks, byla znovu otevřena sezóna na vysokou. Dostal jsem povolenku a čekal netrpělivě na podzim a na zahájení lovecké sezóny. Přišel den a my vyjeli.

Bylo nás pět. Vzpomínám, že bylo krásné, jak jen v Colorado může být na podzim. Indiánské léto, částečně spadané listí osik, na nich zlaté listy, co zatím nespadly, stále zelená tráva, červeň indiánského štěnce a modré nebe. Špičky vrcholů hor s čerstvě napadaným sněhem zářily bílou barvou. Kdo jednou vsá vůni osik a tlejícího listí, ten tu vůni už nezapomene. Kdo měl to štěstí, že v té vůni ucítil i jelení pach, ten nezapomene dozajista. V kempu nám veselé zurčí horský potok, na krajích má ledovou tříšť, která přes den na sluneční straně taje. V noci mrzne. Vše dne se opalujeme v tričku. Voda se musí převařovat. Mohou v ní být paraziti, které do vody занáší zvěř. Paraziti giardia způsobuje průjmy. Nemá cenu riskovat a zkazit si lov. Sedíme u táborku, kečáme o nastávající ránu a o lov před námi. Po slední pohled na hvězdnatého nebe nám říká, že bude ráno krásné.

Nebýlo! Ráno se nechce z teplého spacího pytle. Venku mrzne a navíc napadlo 15 centimetrů nového sněhu. To má úžasnou výhodu. Nekrupe to, když jdeš. Tvoje kroky tlumí sníh. Také pozoruješ na zemi úplně nejčerstvější stopy, které tam právě zvěř zanechala. Tedy výhoda pro lovce. Jdu tam z my na předem vyhlédnutou louku. Tam budu čekat.

Cekám a pomalu se rozdenívám. To bývá největší zima. Jako by vycházející slunce tláčilo mráz do rukou i nohou. Tajemné stíny se prodlužují. Někdy zvedám pušku 30/06 Remington, abych jejím dalekohledem prozkoumal podezřelý stín. Fantazie pracuje na plné obrátky. Zase vidím jen starý pařez. Nic. Ani nic neslyším. Nic necítím. A je mi zima. V batohu mám káfe, ale když tu termosku otevřeš, tak zavoní na celý les. A zvěř se ti vyhne. Dole na konci louky to silně křuplo. Najednou prask. Zadní rána a hned nato kopta jeleního stáda vyduvají píseň úprku. Rozeznalo se natolik, že vidím jelení krávy a mezi nimi jednoročáka. Spike. Mezi nimi nebyl ten, kterého jsem hledal. Ale stát na místě dál nemělo cenu. Osvěžují ➤

se kafíkem a zacházím hlouběji do lesa.
A tady to vlastně začalo. Stopy velkého jeleně. Je sám. Řítim se jako ohň po stopě. Předbíhám lovce, co už nemůže. Fyzická kondice hráje roli při úspěchu či neúspěchu. Stopy se křížují s druhým jelenem. Stále nahoru vedou stopy. Teď, teď jsem ho ucítil. Musí být nedaleko. Jenomže, kam máde, on tě oběhne a kouká na tebe ze zadu, co děláš. Teď mám i já dost. Vyhližím pařízku a usedám. Posiluji se svačinkou a přemýšlím, co uděláš. Zase ten pach. Ksakru, je tady ale nevidím ho. Vstávám a jdu asi po stopě druhého jeleně. Stopy vedou po druhého údolí. Nahližím do údolí a rikám si, tak tam už nejdou. Je poledeň. Vzdávám to. Nemůžu. Mám dost. Tak jsem se otočil o 180 stupňů, tedy jsem udělal čelem vzad, a pomalu vykračoval do kempu.

Ale štěstěna obrátila vítr proti mně. To je velice důležité lovit proti větru. Můžete byt pokryt jakoukoliv maskovací vůní, zvěř tě cítí. Jdeš-li do větru, jsi ve výhodě. Překračuju starou lesní cestu a obcházím skupinu mladých smrků a hele. Stojí tam v otevřeném prostoru silný paroháč a je překvapený jako já. Obrovský kus je značně vyvedený z míry. Srdečko se mi zastavilo a hlavou mi bleskla prosba ke svatému Hubertovi, ať se mi nechvěj ruka. Ruka se nezachvěla, zato můj dalekohled byl naplněn, do dálky seřízený z té loky, kde jsem čekal. V dalekohledu značky Leupold vidím na těch zrubu 60 metrů jenom chlupy jeho krku. Není čas na jakékoliv seřizování. Jelen se chystá ke skoku. Jdu s puškovým dalekohledem na spodek krku, potom na vrch jeho krku, potom odhaduji střed a máčkám spoušť. V tom výstřelu také skočil. Na ten dlouhý skok nezapomenu. Nechávám ho zhasnout a potom mezi jeho zuby zasuniju svěží smrkovou větičku. Vzdávám mu poslední pocutu po českém mysliveckém způsobu. Se smeknutým kloboukem. Lov je vznutý, sport, únik z civilizace, ale také tvrdá práce. A ta nastává teď. Jeleni maso je hodnotnější a zdravější než hovězí. Nejsou v něm žádná antibiotika a není tučné. Lze smažit řízky, vařit guláš, dělat svíčkovou i znojemskou a z různých kousků masa minutky.

Tohle byl jeden z úspěšných lovů, ve sněhu, kdy můžete vyšlapovat a kdy sníh tlumí tvoje kroky. Lov s černou puškou obyčejně bývá v září. To je sníh jen zřídka. Proto se musí lovit na šoulačku. A divat se pod nohy, na co se šlapá.

***

Úryvek z knížky Tulák Welzl z pohledu trampa, kterou napsal Jaroslav Vecka, řečený Pupál, v r. 2006, dokresluje autorův vztah k přírodě. Jaroslav Vecka se narodil v Brně, v r. 1951 spoluzařížil trampsou osadu Výzraň kotel. V 60. letech vznikl trampský soubor Mariáčci a JV, přezdíváný už tehdy Pupál, tento soubor vedl po hudební stránce spolu s kolegou. V té době se pomalu protrhávaly ledy komunistického režimu a Mariáčci společně s trampskými soubory Vavasatch, Příboj, Pavouci, Tornádo a Brněňští kocourí hráli a zpívali trampské písničky. Jejich první pořad se jmenoval Večer na osadě a proběhl ve známém tanecním sále U Flédy. Následovaly pak další.

Tato knížka je autorovým knižním debutem. Jerry žije v USA, trampuje se svoji ženou Danou, fotí a piše. Určitě stojí za pozornost jeho další knížka Hobo a jiná chasa, v níž otvírá pohled do historie a současného amerického trampingu. Zápisky vyšly v r. 1992, knížka v Americe před dvěma roky. Čtenáři našeho listu jeho jméno znají a rádi se jeho příhodami probírají zejména po Jerryho nekonfliktní optimismu. Pro pohodou, kterou ukazuje na jednu z možností, kterak lze prožít život bez přepychu a naplnění.

A kdybyste se chtěli ponorit do jiného, a přesto zůstat ve světě současném, napište si o knížce (jsou v češtině) na email: pupalsong@gmail.com ☐.

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

POMOČKA: ACE, OSM, Lat., MUSALA	OHLEDÁNÍ NĚČEHO HMATEM	1. DÍL TAJENKY	VOLITEL (KNIŽ.)	NÍZKÉ NAPĚTI (ZKR.)		RUSKÉ KUJČKOVÉ POČÍTADELO	KDO DÁVÁ TIP	2. DÍL TAJENKY	RYBÁŘSKÉ STROJKY
TAMTEN					REKREAČNÍ PŘÍSTŘEŠI ŘÍMSKÝMI ČÍSL. 499				
MĚLNICKÉ VINO (EXPR.)				ZÁVĚREČNÁ ČÁST PISNĚ KOMORA PARLAMENTU					
ANGLUCKY 'ESO'					PROPOUŠTĚT VODU PATŘÍCÍ HEDE				
PALIVO ZÍSKÁNÉ DESTILACI UHLÍ						SHLUK VČEL			
ŠÍTÝ SPOJ LIBRA ŠTERLINKŮ (ZKR.)						JMÉNO ZPĚVÁKA SEMELKY			
JMÉNO AMERICKÉHO ZPĚVÁKA RICHIEHO						ZVUK TRUBKY			
ZÁPACH (ZDROB.)						TRÁVA PŘI- BUZ. PROSU			
ZÁJMENO BEZRODÉ				TICHÁ MÍS- TA (KNIŽ.) NEJVÝS. HO- RA BALKÁNU					
TECHNOLOGIE PRO BEZ- DRÁTOVÝ PŘENOS DAT				MEZ. KÓD NIGERU ZVUK VYDÁ- VANÝ KUŘATY				3. DÍL TAJENKY	OVOVNÝ KŘÍZ S PLODY V HROZNECH
KOŘÍST ZLODĚJE					MENŠÍ LOVECKÝ PES				
SILNÁ ČER- NÁ KÁVA					TAHLE				
SPOJOVAT VE SMĚS					V KTERÉ DOBĚ LOSOVÁNÍ				
STEČENÍM KAPEK PO- ZBYT POUVRCH TEKUTINY						SIBIŘSKÝ VELETOK ŽN. MILLITRU			
TYČ ZARÁZENÁ DO ZEMĚ					TAMĚJŠÍ (KNIŽ.)				
JMÉNO HERECKÝ GEISLEROVÉ					VYHLÁZENÍ HORNINY LEDOVCI				

KDYŽ NEŽIJEME JAK MYSLÍME, NA- KONEC BUDEM MYSLET TAK, JAK ŽIJEME.
PAUL BOURGET (1852 – 1935)

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:
ŽIVOTNÍ PRAVDA:
TAJENKA : 1. DÍL, 2. DÍL, 3. DÍL
... NĚM JEDE.

Webová stránka MMI:
www.masaryktown.ca

Předplatné novin na adresě:

MMI NOVÝ DOMOV
450 Scarborough Golf Club
Rd.
Toronto ON M1G 1H1

Roční předplatné:
Kanada \$ 61 CAD
USA \$ 83 USD
ostatní \$110 USD

POMOČKA: CHEZDÁZ NĚČEHO HMATEM	1. DÍL TAJENKY	VOLITEL (KNIŽ.)	NÍZKÉ NAPĚTI (ZKR.)	RUSKÉ KUJČKOVÉ POČÍTADELO	KDO DÁVÁ TIP	2. DÍL TAJENKY	ETYKETE STRÝC
TAMTEN	O N E N	E N		S T A N			
MĚLNICKÉ VINO (EXPR.)	M E	L N I	Ž	I N A			
ANGLUCKY 'ESO'	A C E	D O P E	V				
PALIVO ZÍSKÁNÉ DESTILACI UHLÍ	K O K S	T E H		R O J			
ŠÍTÝ SPOJ LIBRA ŠTERLINKŮ (ZKR.)	S T E	H		T Á			
JMÉNO AMERICKÉHO ZPĚVÁKA RICHIEHO	L I O N E L	E L					
ZÁPACH (ZDROB.)	S M R Á D E	C E K					
ZÁJMENO BEZRODÉ	T Y	T I Š I N Y					
TECHNOLOGIE PRO BEZ- DRÁTOVÝ PŘENOS DAT	G S M	N E G	J. DÍL TAJENKY				
KOŘÍST ZLODĚJE	L U P	K O K R					
SILNÁ ČER- NÁ KÁVA	M T S I T	K D Y					
SPOJOVAT VE SMĚS	O K A P A T	O B					
STEČENÍM KAPEK PO- ZBYT POUVRCH TEKUTINY	K U L	T A M N I					
TYČ ZARÁZENÁ DO ZEMĚ	A N A	O H L A Z					
JMÉNO HERECKÝ GEISLEROVÉ							

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

O Věk do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$ .....

Dar tiskovému fondu MMI \$ ..... Přikládám šek na \$ .....

Jméno a příjmení .....

Adresa .....

Poštovní kód .....

Telefon .....

Email.....

Šek zaplatí Izakové ne:
Nový domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 US, ostatní \$110 US

Za dary nad \$15 bude kanadským dárčům zaslán Charitable donation tax receipt. Děkujeme dárčům za jejich velkomyšlivosť.

Info: vera.toronto@gmail.com, cell 647.608.1713, redakce 416.439.9557

BOOK YOUR WINTER VACATION NOW AND SAVE

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

Restaurant Praha na Masaryktownu TEL. 416.289 0283
ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00 SO 12.00-22.00
NE 12.00-22.00
 Scarborough golf Club Rd. Toronto

BrouCzech - Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium BrouCzech Lager Beer

- Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
- The Golden Pheasant 905.781 9374
733 Lakeshore Rd. E Mississauga
- The Fiddler's Dell Bar & Grill, 781 Annette St., Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Oshawa to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager and click "View Locations" www.novopackepivo.cz

**Price for a six-pack in 2014 reduced by 13%
24 bottles by another 9% !**

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

to individuals, groups and corporations within Canada as well as to the United States, Europe and the World. Our services include consulting and booking of flights, cruises, hotels, all-inclusive packages, travel medical insurance, car rentals.

We are introducing a new service via Polimex:
SENDING PARCELS TO SLOVAKIA AND CZECH REPUBLIC

Surprise your loved ones overseas with a gift from Canada and save money on postage: **Example of market price:**

3 kg parcel, dimensions: 35 cm x 35cm x 35cm:

Canada Post - \$ 95.92 TNT courier - \$132.69

Polimex - \$ 2.99 per kg + \$20 fee = 28.97

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel

Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

email: agatha@intertravel.ca web www.intertravel.ca

Please note our new address: 600 Sherbourne St., suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station). Very convenient location with subway access or parking behind the building.

**Travel with confidence,
Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

LOOKING FOR A MATURE CZECH FEMALE

live-in, full time or part time caregiver, for two 89 years young Czech/Canadian couple who are still of sound mind and physically active. Mostly for company, help in the kitchen, cleaning and laundry. Car would be an asset. Location Richmond Hill, Bayview/Hwy 7, Toronto, Ontario area. For enquiries please contact GEORGE (416)414-1950 or email rosehillone@rogers.com

**Canadian
Institute for
Czech
Music**

In conjunction with
Opera By Request

Present the North American Premiere of

Jakobín

by Antonín Dvořák

A semi-comic village opera in three acts.

Sung in Czech with English surtitles.

Accompanied by an instrumental chamber ensemble.

**7:30pm, Friday, October 24th 2014,
at Trinity St. Paul's Centre.**

Featuring:

Danielle Dudycha, John Holland, Michele Cusson,
Michael Robert-Broder, Ryan Harper, Lenard Whiting,
Andrew Tees, Domenico Sanfilippo, Jenny Cohen
The University of Toronto Scarborough Chorus (Whiting dir.)
and Music Moves Kids (Erin Armstrong dir.)

For Tickets and Information visit

www.canczechmusic.ca

With kind support from:

**ONTARIO ARTS COUNCIL
CONSEIL DES ARTS DE L'ONTOARIO**
an Ontario government agency
un organisme du gouvernement de l'Ontario

MASARYK MEMORIAL
INSTITUTE INC.
Déláží a slavnostní akademie a koncertní
centrum pro kulturní komunitu v Torontu

REDAKCE:

NOVÝ DOMOV (647)608 1713